

KIIPPEILY

NRO 1/06 6 € www.climbing.fi

3.-5.3.2006

Samalla lipulla myös
PopFashion
06 weekend

**NÄETKÖ ITSESI JO TÄSSÄ?
LÖYDÄ POLKUSI
RETKI-MESSUILTA**

RETKEILYVARUSTEET JA -VINKIT

SUURI KIIPEILYSEINÄ

RETKIKOhteet

RETKI 06

FILLARI 06 KUNTO 06

WWW.RETKIMESSUT.FI

KEVÄÄN LIIKUNTAKAUDEN AVAUSTAPAHTUMA 3.-5.3.2006 HELSINGIN MESSUKESKUS

PÄÄYHTEISTYÖKUMPPANI

Audi

Avoinna: pe 3.3. klo 12-19 (Firmasporttipäivä), la 4.3. klo 10-18, su 5.3. klo 10-17.
Pääsyliput: 12/8 €, perhelippu 25 €. **Samalla lipulla Fillari-, Kunto- ja Retki-messut sekä PopFashion-tapahtuma.** Järjestäjä: Suomen Messut, puh. (09) 150 91, www.retkimessut.fi

MEDIAHYTEISTYÖKUMPPANI

Suomen Messut

ständi

"Hyvä Kiipeilylehden päätoimittaja,

miten saan kiipeilyaiheisen juttuni julkaistuksi lehdessänne? Olemme veljeni Tuomaksen kanssa kapuilleet aika kauan jo useammalla mäellä ja juttua ja kuvia on kertynyt mukavasti. Uraltamme puuttuu enää viimeinen silaus, kruunujen kruunu, pisteet ün päällä, kiipeilyjournalismin Mount Everest ilman lisähappea: pääseminen Kiipeilylehden jutuntekijäksi!

P.S. Jos ette halua aineistoamme julkaista, ja ymmärrän kyllä hyvin, että artikkelimme eivät pysty laadullisesti kilpailemaan omien kirjoittajienne kanssa, niin olisi vielä yksi nöyrä pyyntö: jos edes pari riviä Spotteriin...

Terveisin
Aleksi Huuperi" Pavarian kirkonkylä"

Hyvä Aleksi,
Kiitos yhteydenotostasi! Otamme mielellämme lehteemme tuoretta aineistoa, kuitenkin haluaisin selvittää muutamia asioita lehden julkaisukäytännöistä. Lehtemme on suomalaista kiipeilyä, sen historiaa ja kehitystä luotaava julkaisu. Emme siis pääsääntöisesti kerro ulkomaalaisista kiipeilijöistä ja saavutuksista, siihen tehtävään vihkiytyneitä kansainvälisiä lehtiä on jo riittävästi maailmalla. Kerromme toki ulkomailla sijaitsevista paikoista, kilpailuista ja tapahtumista, kun niiden voidaan katsoa kiinnostavan suomalaisia kiipeilijöitä tai asiat esitetään suomalaisin silmin katsottuna. Muutamia ohjeita jutun kirjoittajalle:
✓ lähetä lyhyt selvitys juttusi luonteesta ja pituudesta. Jos et ole vielä aloittanut kirjoittamista, voimme yhdessä miettiä minkä pituinen juttu sopisi seuraavaan numeroon.
✓ luotamme siihen, ettet ole luvatta kopioinut tekstiä muualta ja että lähettämiisi valokuviin on julkaisulupa.
✓ juttusi ei saa hyvän journalistisen tavan mukaan loukata ulkopuolisia henkilöitä tai muita in-

tressejä. (Emme siis julkaise pilapiirroksia uskonnollisista hahmoista...)

✓ emme aina voi luvata, että lähettämäsi aineisto mahtuu tai sisällön puolesta sopii seuraavaan numeroon. Tällöin mahdollisuuksien mukaan julkaisemme sen myöhemmässä numerossa.

✓ saatamme joutua lyhentämään kirjoitusta, tällöin pyrin aina ottamaan yhteyden jutun kirjoittajaan. Jokainen juttu oikoluetaan ja kirjoitusvirheitä korjataan. Joskus muitakin muutoksia joudutaan tekemään, aina tavoitteena on lopullisen jutun mahdollisimman hyvä kieli.

✓ lähetä vasta viimeinen, korjattu versio lehteen. Please, tarkasta tekstisi oikeinkirjoitus ennen lähettämistä – aiempi päätoimittaja J.B. tapasi tokaista, että "oikoluku on piinaa"! Yhdyn toteamukseen.

✓ emme maksa jutuista tai kuvista palkkioita. Kiipeilylehti ei ole kaupallisesti kannattava julkaisu, joten lehdellä ei ole siihen taloudellisia resursseja.

✓ myös kuvien kohdalla toimitus valitsee julkaitavan aineiston, valitettavasti emme pysty aina kaikkea lähetettyä kuvamateriaalia käyttämään.

✓ aineiston lähettämisen tekniset ohjeet löytyvät tämän sivun alareunasta

Joten, parahin Aleksi, valitettavasti juttusi "20 Yosemite big-wall klassikkoa yhdessä päivässä", ei sovi tähän numeroon, mutta jatka vain juttujesi lähettämistä. Seuraavan talvinumeron Spotteriin saattaisi pari lausetta touhuistanne mahtua.

Ystävällisesti, päätoimittaja Jari Koski

KIIPEILY 1/06 SISÄLLYS

- 3 Ständi
- 4 SKIL, valiokunnat, seurat
- 6 Junnu PM, Helsinki
- 8 Spotteri
- 9 Tiedotteet

"Making of kansikuva" Kuva Mina Jokivirta

- 10 Alppitorvi
- 11 Marokon helmi
- 14 Treenipäiväkirja – Rami Haakana
- 18 Kuuma Yangshuo
- 20 Kiipeilylehti 10 vuotta sitten
- 23 Galleria
- 27 Talviturvallisuuskursi
- 28 Koticave
- 30 Feissi – Kuutti Huhtikorpi
- 32 Muuvit – Sirkus
- 34 Granada
- 39 Trädikiipeilyn sanasto osa 2
- 41 Tuoteutuudet

Kansi | Teemu Ojala | Kivikasvo A3+ | Perskallio | Kuva Tomi Nytorp

KIIPEILY 1/2006

Julkaisija: Suomen kiipeilyliitto ry.
Erätie 3, 00730 HELSINKI
puh. 09-224 32 907

Päätoimittaja: Jari Koski
040-586 8123, jari.koski@climbing.fi

Ulkoasu: Mina Jokivirta
aineisto@climbing.fi

Kuvatoimitus: Tomi Nytorp ja
Mina Jokivirta

Avustajat: Johan Björklund, Rami Haakana, Matti A. Jokinen, Sampsa Jyrkynen, Arto Järvinen, Jyrki Korpelainen, Pete Krook, Rami Lappalainen, Jani Lunnas, Olli-Pekka Manni, Kari Poti, Juha Saatsi, Joonas Saila-

ranta, Jukka Tarkkala, Tommi Vänskä. Uusi avustaja: Samuli Mansikka, Alppitorvi-palsta.

Paino: Oy Trio-Offset Ab
Levikki: n. 2000

Aineisto: Artikkelit toimitetaan word-tiedostona Jari Koskelle jari.koski@climbing.fi Älä tee sisennyksiä tai muita asettelumuokkauksia. Erotta kappaleet välirivillä.

Kuvamateriaali toimitetaan postitse tai emailina Mina Jokivirtalle aineisto@climbing.fi, tai Hirvenkatu 4 b, 04230 Kerava.

Liitä mukaan palautusosoite. Käytä vain laittomia diakehkyksiä tai muovisia negatiivikuja. Vastaanotamme diat, negatiivit, m/v negatiivit sekä paperikuvat kaiken kokoisina.

Kuvien resoluutio oltava 300dpi 10x15 cm koossa eli noin 5 Mt/kuva. Digikamerakuvat kameran suurimmalla resoluutiolla. Itse skannatut kuvat mielellään RGB muodossa. Kuvien tallennusmuoto TIFF, PSD tai JPEG. Liitä mukaan kuvaajan nimi sekä kuvatestit; paikka, kuvaaja, kiipeilijä(t), reitinimi ja aste ym. tiedot.

Kiipeily 2006	aineistopäivä	ilmestyy
Nro 2/2006 kesänumero	15.5.2006	kesäkuu
Nro 2/2006 syysnumero	15.9.2006	lokakuu

Kiipeily-lehti jaetaan maksutta Kiipeilyliiton jäsenseurojen henkilöjäsenille. Muille tilaukset osoitteeseen: eva-liisa.aunio@climbing.fi. Vuoden kestotilaus 16 €/vuosi. Irtonumerohinta 6 €. Osoitteenmuutokset ja muut postitukseen liittyvät asiat hoitavat Kiipeilyliiton jäsen-seurat. Ota yhteys omaan seuraasi.

Ilmoitusmyynti: Jari Koski, jari.koski@climbing.fi. Mediakortti osoitteesta: www.climbing.fi. Toimitus ei vastaa tilaamatta lähetetystä materiaalista, sen palauttamisesta, lehdes-sä julkaistujen kirjoitusten sisällön aiheuttamasta mielipahasta eikä juuri mistään muustakaan... Lehden julkaisijan vastuu mainoksien julkaisussa tapahtuneissa virheissä rajoittuu mainoksen hintaan.

SKIL hallitus 2006

Puheenjohtaja: Juha Aho, TURKU
 Sihteeri: Jorma Alanen, PORI
 Rahastonhoitaja, varapj.:Samps Jyrkynen, HELSINKI
 Varapj.: Otto Lahti, HELSINKI
 Jäsenet: Ossi Eskola, HELSINKI, Antti Mattila, RAUMA

SKIL JÄSENSEURAT

CLIMBING CLUB ry. PORI
 ERÄSEIKKAILUYHDISTYS ry. KOKKOLA
 HANGON HYRSKYT ry. KIIPEILYJAOS
 HELSINGIN NMKY ry.
 HIGH SPORT VAASA ry.
 HILLWALKERS ry. HAMINA
 KARELIAN KIIPEILIJÄT ry. JOENSUU
 KIIPEILYKERHO VERTIKAALI ry. TAMPERE
 KIIPEILYSEURA KAKKONEN ry. ESPOO
 KLONDYKE WALL ry. KERAVA
 KUOPION KIIPEILYSEURA ry.

LAHDEN SEUDUN KIIPEILYSEURA KITKA ry.
 LOUNAIS-SUOMEN KIIPEILYKERHO KRUXI ry. TURKU
 OULUN KIIPEILYSEURA 91. ry.
 PROJEKTI ry. JYVÄSKYLÄ
 ROVANIEMEN VUORISTOKLUBI RVK ry.
 SKEY ry. HELSINKI
 SUOMEN ALPPIKERHO ry. HELSINKI
 TAMPEREEN NMKY ry. kiipeilyjaosto
 TAPANILAN ERÄ ry KIIPEILYJAOSTO
 HELSINKI
 TORNIOVARAVAT ry. TORNIO
 TURUN NMKY ry.
 VILLI SESSIO ry. JYVÄSKYLÄ
 YLIVIESKAN KIIPEILY JA SEIKKAILU ry.
 Uudeksi jäsen seuraksi hyväksyttiin Klondyke Wall ry. Keravalta
 Seurojen kotisivujen osoitteet tai muut yhteystiedot SKIL www.sivuilla.

kova

KTO-KLUBIN JÄSENILLE:

Klubin jäsenyys on ilmaista vuoden liittymisestä eli KTO-kurssin mod 2:lle osallistumisesta. Tänä aikana saat Kiipeilylehden 3 kertaa vuodessa kotiisi ja voit osallistua SKIL/KTO kouluttajapäiville omakustannushintaan. Vuoden kuluttua jäsenyys loppuu automaattisesti mutta voit jatkaa sitä ottamalla yhteyttä SKIL toimistoon. Jäsenmaksu ensimmäisen vuoden jälkeen on 20 euroa/vuosi.

SKIL AVOIMET OHJAAJA- JA KOULUTTAJAKURSSIT

Kurssit ja kokeet Helsingissä ellei muuta mainittu

KEVÄT 2006

11 - 12.3. KTO 1 HKI
 15 - 19.3. Talviturvallisuuskurssi (TaTu) Posion Korouomassa
 18.3. KTO koe HKI
 25-26.3. KTO 3 Korkeaharjoiterataohjaaja Hoikan Opistolla Karkussa. HUOM! Muuttunut päivämäärä
 25-26.3. KTO 2 HKI
 3.4. KTO koe Hoikan Opistolla Karkussa
 4.4. KTO koe Hoikan Opistolla Karkussa
 8-9.4. KO 1
 22-23.4. KTO 1 Urheiluoipisto Kisakeskus, Fiskars
 29.4. KTO 2 ulkopäivä (KTO-korttipäivitys ja koepreppaus) Helsinki
 6-7.5. KTO 1 Joensuu
 6-7.5. KO 2

12-13.5. KTO 1 Rovaniemellä
 19-20.5. KTO 2 Rovaniemellä
 20-21.5. KTO 2 Joensuu
 20.5. KTO koe HKI
 21.5. KTO koe Rovaniemellä
 10-11.6. KTO 2 Jyväskylä

SYKSY 2006

19.8. KTO koe Joensuu
 2.9. KTO koe Helsinki
 Tarvittaessa voi myös tilata yksityiskurssija esimerkiksi yritykselle ja opistolle.

Päivämääriin voi tulla muutoksia; ajankohtaiset kurssi- ja koepäivämäärät ilmoitetaan SKIL kotisivuilla: www.climbing.fi > koulutus > kurssi- ja koekalenteri. Ajankohtaiset hinnat ovat sivuston kurssihinnastossa.

Kurssipaikat:

KTO-kurssit Helsinki: Helsingin Kiipeilykeskuksessa: www.kiipeilykeskus.com
KTO Karkku ja KTO 3-moduulit; Hoikan Opistolla www.hoikka.fi
KTO Joensuu; Joensuun palloilukeitaalla www.palloilukeidas.com ja lähikalliolla
KTO Jyväskylä; Hutungissa, www.hutunki.fi ja lähikalliolla
KTO Rovaniemi; liikuntakeskuksessa Rovaniemellä, talviturvallisuuskurssi TaTu Lapin liikuntakeskuksessa Rovaniemellä ja Korouomassa Posiossa Lisätietoa www.santasport.com ja www.climbing.fi

Tarvittaessa voi myös tilata yksityiskurssija esimerkiksi yrityksille ja opistoille.

KTO 3, KO sekä KKK kurssille ilmoittautuminen tehtävä vähintään 2 viikkoa ennen tapa-

HUOM! Uusi postiosoite Suomen Kiipeilyliittoon: Suomen Kiipeilyliitto ry. Erätie 3, 00730 HELSINKI
 Toiminnanjohtaja, Kiipeilylehden päätoimittaja, KTO-kurssivastaava: Jari Koski, jari.koski@climbing.fi
 gsm. 040 -586 8123, puh. 09 -224 32907
 KTO -kurssia koskevat tiedustelut suoraan Jari Koskelle!
 Yleisinfo, Sporttirekisteri sekä materiaalimyynti:
 SLU-Lajipalvelutoimisto
 Eva-Liisa Aunio, toimistonhoitaja: eva-liisa.aunio@climbing.fi
 puh. 09 - 348 13136 tai 09 - 348 13135

SEURAAVA KIIPEILYLEHTI
 Kiipeilylehden kesännumero ilmestyy kesäkuussa 2006, lehden aineistopäivä on 15.5.2006

tumaa, jonka jälkeen ilmoittautuminen on sitova ja osallistumismaksu tulee maksaa, vaikkei saapuisi koulutukseen.

Ilmoittautumiset kurssille ja kokeisiin tehdään seuraaville henkilöille: KTO Helsinki, Joensuu ja Jyväskylä sekä KTO 3: Jari Koski jari.koski@climbing.fi tai 040 586 8123
 KTO Rovaniemi ja TaTu: Oula-Matti Peltonen oula-matti.peltonen@roiakk.fi tai 040 7547613
 KTO Hoikan Opisto: Petri Laukamo petri.laukamo@hoikka.fi tai 0400 976716
 KO: Jari Matsinen jari.matsinen@nokia.com tai puh 040 765 6670 KKK: Tuomo Pesonen tuomo.pesonen@kolumbus.fi tai 050 379 4472

KO- ja KKK -kurssille Ilmoittautumiset ja tiedustelut myös: kova@climbing.fi

HUOM! Jos sinulla on sairauksia jotka voivat vaikuttaa kurssin läpikäymiseen (esim. diabetes, epilepsia, sydänsairaudet) tai olet raskaana niin ilmoita tästä kurssin järjestäjälle.

Ajankohtaista infoa ACCESS-asioista eli kallioiden käytön ongelmista ja rajoituksista löytyy SKIL www.sivuilla access-palkin alla.

nuva

Nuorisovaliokunnan uusina vetäjinä aloittavat Kalle Pulli ja Eeva Mäkelä Tornioista. NUVA:n toimintaan mukaan haluavat voivat ottaa yhteyttä Jari Koskeen: jari.koski@climbing.fi

kiva

Suomi Cupin tähän mennessä vahvistetut päivämäärät ja paikkakunnat ovat seuraavat:
 Graniboulder 4.2. Kauniainen, Lappicup, Rovaniemi 11.2. Bouldermasters, Helsingin kiipeilykeskus 1.4. SM-kisat difficulty, Joensuu 22.4. Suomicupin voittajille luvassa jälleen 500 euron arvoinen harjoittelustipendi sekä upea kiertopalkinto!
 Kisakutsut ja tarkempaa tietoa löydät Kiipeilyliiton www-sivuilla.

PM-kisat difficulty, Joensuu 14-15.10

Palautetta, kysymyksiä ja ideoita kilpailutoimintaan voi lähettää sähköpostitse osoitteella: kiva@climbing.fi

seurat

SUOMEN ALPPIKERHO • FINNISH ALPINE CLUB
 www.suomenalppikerho.fi • info@suomenalppikerho.fi

SAKE

Uusi hallitus vuodelle 2006: Puheenjohtaja Susanna Kaisla Varapuheenjohtaja, tiedottaja Juha Evokari Rahastonhoitaja Miia Puro Sihteeri, jäsenvastaava Annamari Vitikainen Kiipeilypaikkavastaava Samu Kaseva Hallituksen jäsen Jukka Tervaskanto Koulutusjaoksen vetäjä Johannes Kärkkäinen Juniorivalmentaja Jussi Isoaho SAKE kiittää väistyviä Ossi Eskola ja Teemu Vehmaskoskea hienosta työpä-noksesta! Sääntömääräinen kevätkokous pidetään 3.4.2006 klo 18.00 Alppikerhon toimistolla. Osoite: Olympiastadion, eteläkaarre, B-rappu. Esityslista julkaistaan piakkoin SAKE www.sivuilla. Jäätikkökurssi sekä jatkokurssi heinäkuussa Kebnekaisella. Tilaa on vielä! Katso lisätiedot www.sivuilla. SAKEBOULDER 2005, 19.11.2005 järjestetyn kisan tulokset: Miehen 1. Valtteri Rintamäki 2. Heikki Järvinen 3. Saku Korosuo Naiset 1. Carita Strengell 2. Eeva Honkanen 3. Sanna Pääkkölä Kiitos Camulle, Mountainshopille ja Yliopistoliikunnalle tuesta sekä tietysti kaikille järjestäjille iso käsi hienosta työstä. Ensi vuonna kisataan taas! Myllypuron peruutuksia Yleisurheilun hallikisojen vuoksi vuoroja ei ole 17 -19.2.2006 eikä 3-5.3.2006. Ilmoittaudu sähköpostilistalle ja foorumiin kerhon sivuilla (www.suomenalppikerho.fi) saadaksesi kaikki uutiset.

KARELIAN KIIPEILIJÄT ry.

Karelian Kiipeilijät ry:n vuoden 2006 jäsenmaksu on 30 euroa/aikuiset ja 25 euroa/alle 18-vuotiaat.

Jäsenmaksu eräännytty 15.2.2006. Maksu tilillemme OP 577005-4162002 netin tms. välityksellä. Alla on pankkisiirtokopio maksun malliksi.

Uusi jäsen tai jos vanhan jäsenen maksu jonkun toisen tililtä, kirjoita viesti-kohtaan "Jäsenmaksu 2006" ja "Jäsenen nimi, osoite ja syntymävuosi" sekä halutessasi "puhelinnumero" ja/tai "sähköpostiosoite".

Vanha jäsen: kun maksat jäsenmaksun omalta tililtäsi, käytä maksun yhteydessä viitenumeroa 13. Kaikki jäsenet: huolehdi, että jäsenrekisterissämme on ajan tasalla oleva osoitteesi. Näin varmistat, että saat jäsentiedotteemme ja Kiipeily-lehden.

Karelian kiipeilijät ry:n hallivuorot keväällä 2006

PALLOILUKEITAALLA ajalla 1.1 – 15.5.2006 perjantaisin klo 19 -20.30 ja sunnuntaisin klo 17 –18.30. Kiipeilyhallin lisäksi käytössämme on kuntosali. HUOM! Areenan takia keskiviik-

Klondyke Wall ry

Klondyke Wall ry ottaa vastaan uusia jäseniä Koivukylän keiviin. Liittymismaksu 100 €, kannatusjäsenmaksu 40 €/ kk Tiedustelut: Ville Mustonen 0400-973753 tai bongorumpu@luukku.com. Yleisövuorot aloitetaan sunnuntaisin 5.3. alkaen klo 14.00-18.00. 5 € / kerta

ko muuttui perjantaiksi!
 KONTIOLAHDEN LIIKUNTAHALLILLA ajalla 5.9.2005 – 16.5.2006 tiistaisin klo 17 -20. Yhteislähtö kimpakyydein Palloilukeitaan pihasta klo 17.

AREENALLA ajalla 11.1 – 31.5.2006 keskiviikkoisin klo 18 -21. Muista, että päästäkseen Areenalle, vuoden 2006 jäsenmaksu täytyy olla maksettu ja näyttökoe suoritettu. Varaa 5 euroa Areenan kulunvalvontakortin lunastamiseen (Ansalta). Ulkojalkineilla ei saa mennä hallin puolelle, käytä pukuhuoneita. Liidauksen omat köydet mukaan!

KYLMÄOJAN KOULULLA ajalla 5.9 – 16.5.2005 lauantaisin klo 17-20. Yhteislähtö kimpakyydein Palloilukeitaan pihasta klo 16.30. Mukana kannattaa olla oteavaimia!

UIMAHARJUN KOULULLA keskiviikkoisin klo 20 -21.30. Tarkista sisään pääsy Kati Lapalaiselta.

Kontiolahden liikuntahallin ja Kylmäojan koulun kiipeilyseinien perutut vuorot löytyvät Kontiolahden kunnan sivulta: http://www.kontiolahti.fi/fi/cfmldocs/index.cfm?ID=1174. Lisäksi Kylmäojalta peruuntuu vuoro pääsiäisenä.

FIILIKSIÄ NUORTEN PM-KISOISTA

(HELSINKI 12. -13.11.2005)

Nuorten... mitkä? Milloin ne on? Siis menikö ne jo???

Kyllä! Vaikka monilta Nuorten Pohjoismaiden kisat menivät ohi, ne todellakin pidettiin marraskuussa Helsingissä. Nuorten PM-kisat on järjestetty Suomessa jo kolme kertaa, edelliset syksyllä 2002 Helsingin Kiipeilykeskuksen avatessa ovensa. Kisapaikka oli taas sama ja Tapanilassa kiipesi kilpaa viikonlopun aikana yli 80 kisaajaa.

Nuorten PM -kisoissa on aina järjestetty ICC:n määrittelemien lead -sarjojen lisäksi myös yläköysisarjat nuoremmille. Näin tänäkin vuonna ja suurimman ryhmän muodostivatkin yläköysisarjojen kisaajat. Yhteensä eri ikäsarjoja oli kuusi, tytöille ja pojille omansa, eli yhteensä kaksitoista sarjaa.

Suurimpana haasteena näin isossa kisassa on reittien suunnittelu ja rakentaminen. Vaikka useita reittejä voidaankin sarjojen välillä yhdistellä, on urakka silti uskomaton. Lisäksi samassa sarjassa voi kiivetä kovia MM-kisoissa käyneitä kisakoneita, sekä juuri kisoja varten liidaamaan opetelleita. Jotenkin tämän yhteen sovittaminen silti onnistuu, vaikkakin aloitteleville kisaajille kokemus voi joskus olla masentava, reittien ollessa heille liian vaikeita ja kokeneiden kilpailijoiden taas haukotellessa samalla reitillä.

Seinällä nähtiin ”tähtiä” kuten norjalaiset Midtbø:n sisarukset ja Suomen nuorten maajoukkue kokonaisuudessaan, mutta myös uusia innokkaita nuoria. Kisapaikalle tulvi, ilmoittautumisajan päätyttyä viikkoa aikaisemmin, nuoria vanhempiensa kanssa kysymään: ”Onko meidän pojalle vielä tilaa?”

”No... olet näköjään liidisarjassa. Onnistuuko alaköydellä kiipeily? Nimeä vaan tuohon paperiin

ja lämmittelemään seinälle”. Luulisi jo kisan virallisen nimen pelottavan, mutta paikalla nähtiin useita täysin kokemattomia nuoria, jotka siis aloittivat kisaamisen suoraan PM-tasolta. Kun nuorille on kisoja tarjolla, niihin näköjään löytyy iso joukko innokkaita osallistujia.

Kisa käytiin kaksipäiväisenä, lauantaan ollessa karsintapäivä nuorten Eurooppa-cupin tapaan fläshina. Lauantaina kiivettiin kaksi karsintareittiä. Kahdenkin reitin vuoksi päivä venyi usein lopputtoman pitkäksi. Oman vuoron odottelu, muiden kiipeilijöiden ja aikataulujen seuraaminen, kaksi lämmittelysessiota, sekä energiatasapainon säilyttäminen läpi päivän, onnistuvat kokeneilta kisaajilta luontevasti, mutta etenkin nuoremmilla tästä tulisi huoltajan/valmentajan huolehtia. Suurimmalla osalla kisaajista tällaista henkilöä ei ole käytettävissä ja kauhistellen seuramme kuinka monilta puuttui suoritusta edeltävä lämmittely kokonaan. Pitkä päivä päättyi loppulta ja jopa aikataulujen mukaisesti. Kisoissa se ei aina ole itsestään selvyyttä.

Sunnuntaina finaalit kiivettiin lead -sarjojen osalta onsightina. Suurin osa yläköysisarjalaisista oli ensimmäistä kertaa kisatilanteessa ja nuorimpien 7-vuotiaiden lapsien eristäminen lämpöpäritilaan tuntui erittäin huonolta idealta, joten sarjan finalistit saivat seurata toistensa suorituksia rauhassa. On mielenkiintoista nähdä kun levoton lapsi, jota on viikoittain kielletty riehumasta ja roikkumasta kiipeilykäsissä (lapsihan on terve kun se leikkii:), löytää finaalisissa motivaation todella keskittyä kiipeilysuoritukseen ja antaa kaikkensa kisareitillä. Toiset kysyvät heti suorituksen jälkeen ”mones mä olin?”, kun taas toisilla ei näy kilpailuhenkisyyttä. Oli syy kisata mikä tahansa, niin kaikki tuntuivat nauttivan siitä.

14 – 19 -vuotiaiden lead -sarjoissa tasoerot olivat todellakin huimia ja reitinteko oli täten vaikeaa. Vanhimman yläköysisarjan osalta kuultiin ruotsalaisilta jotain tällaista: ”That route is way too easy. My daughter is onsighting 7b outdoors”. ”No voi... Mitäs nyt tehdään kun moni

Teksti Joonas Saileranta kuvat Heikki Toivanen

TULOXSIA

Juniors (86-87) pojat:

1. Råström Oscar	SWE
2. Päivänsäde Ossi	FIN
3. Fogelholm Markus	FIN

tytöt:

1. Hedborg Camilla	SWE
2. Jaakkola Eevi	FIN
3. Hakala Saija	FIN

Youth A (88-89) pojat:

1. Mitdbø Magnus	NOR
2. Thorbjørnsen Kristoffer K.	NOR
3. Lundberg Tobias	SWE

tytöt:

1. Huhtikorpi Roosa	FIN
2. Hammeraas Sunniva	NOR
3. Tull Emma	SWE

Youth B (90-91) pojat:

1. Olsen Eirik B.	NOR
2. Grandelius Erik	SWE
3. Thomsen Nikolaj Finnäs	DEN

tytöt:

1. Mitdbø Hannah	NOR
2. Johanssen Therese	NOR
3. Horak Cecilia	SWE

Toprope 1 (92-93) pojat:

1. Wiksell Viktor	SWE
2. Kaisalmi Anssi	FIN
3. Haime Henri	FIN

tytöt:

1. Söderlund Mathilda	SWE
2. Benedictsson Caroline	SWE
3. Larsson Johanna	SWE

Toprope 2 (94-95) pojat:

1. Schwerin Rasmus	SWE
2. Paasovaara Ville	FIN
2. Honkasalo Petja	FIN
2. Jussila Lauri	FIN

tytöt:

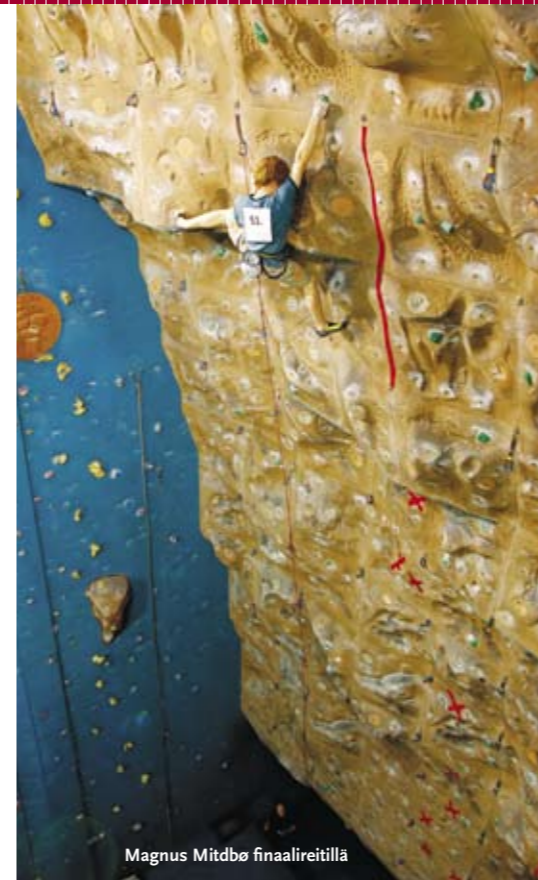
1. Høilund Sophie	DEN
2. Fager lines	FIN
3. Valkama Siiri	FIN

Top rope 3 (96 ja myöh.synt.) pojat:

1. Laaksonen Juuso	FIN
2. Ainoa Eppu	FIN
3. Hakala Elias	FIN

tytöt:

1. Lieke Kia	FIN
3. Haime Katariina	FIN
2. Kainulainen Sanna	FIN

Magnus Mitdbø finaaleireitillä

kisaajistamme ei edes ole nähnyt, saati kokeillut semmoisia reittejä, ranskalaisine numeroineen”. Selkeästi vaikeimmaksi palaksi muodostui Tapanilan tekninen kisaseinä, joka tiputti kaikki vanhimmat tytöt finaalin alkumetreillä, nuorempien taas kiivetessä samaista reittiä parhaimmillaan useita metrejä pidemmälle. Vanhempien poikien finaali onnistui loistavasti ja näimmekin norjalaisen Midtbø:n toppaavan finaaleireitin kevyesti. Alas tullessaan kehu vielä reittiä mukavaksi, joskin helpoksi. Tätä reittiä ei kisoissa kukaan muu topannut ja kisojen jälkeenkin reittiä työstämässä on nähty isoja miehiä puhisten kädet aivan haukena, joten kyse ei varsinaisesti ole ”helposta” reitistä. Yläköysisarjoissa kiivettiin pari tasatulos-ta joten yleisö näki myös kaksi superfinaalia. Vain toisen superfinaalin nähtyäni täytyy mainita sarjansa voittaneen ruotsalaisen tytön suoritus A/Junior-poikien ensimmäisellä karsintareitillä. Reitin erittäin herkkä loppukruksi, jossa monet vahvat pojat hätäilivät polvet täristen, taittui hennoilta työltä sulavasti ja voimme taas todeta että kiipeily on tekniikkalaji.

Kisat tarjosivat monia kohokohtia ja hyviä suorituksia, jotka kisajärjestäjiltä jäivät ikävä kyllä kiireessä näkemättä. Suurimman osan kisaajista ollessa suomalaisia, kahmittiin Suomeen myös

mitaleja mukavasti.

Kaiken kaikkiaan kisat olivat positiivinen merkki siitä että nuorten kisatoimintaan riittää kiinnostusta jos kisoille vain löytyy järjestäjiä ja puuhamehiä. Kirjoittaessani raporttia Kiinan MM-kisoista viime Kiipeilylehteen, olin hieman huolestunut nuorten maajoukkueen tulevaisuudesta uusien lahjakkuuksien uupuessa. Jos nuoret on näin helpo saada kisaamaan ja kokeilemaan rajojaan, on varmasti uusien maajoukkuepaikkojen täyttämisenkin mahdollista. Ennen kaikkea juniorikisatoiminta voisi motivoida nuoria harrastuksessaan, sekä luoda sitä kaikkea sisältöä mitä kiipeily voi harrastajalleen tarjota, niin kisoissa kuin ulkotaliollakin. Tunnen muutaman tällaisen nuoren joiden elämään kiipeilyreissut ja kisamatkat ovat tuoneet jotain pysyvää ja kestäväää ja toivoisin tätä myös muille.

Kisat eivät synny itsestään ja näidenkin kisojen järjestämiseen tarvittiin 4 eri reitintekijää, useita tuomareita, varmistajia ja lukuisia yleishäslä, joten kaikille vapaaehtoisille järjestäjille vielä suuret kiitokset osallistumisesta! Suuret kiitokset kuuluvat myös seuraaville sponsoreille: Camu, Quiksilver, Roxy sekä Vandernet Oy. Tällaista toimintaa tarvitsemme lisää tulevaisuudessa. Sitä odottaessa... kuulemiin!

Extraordinary Climbing Gear

ALPPITORVI

Kiipeily – lehti laajentaa aihepiiriään tästä numerosta alkaen myös vuorikiipeilyn saralle. Palstalla käsitellään paitsi merkittäviä nousuja maailman vuorilla Euroopan Alpeilta Himalajalle asti, myös muita vuorikiipeilyyn liittyviä asioita aina henkilökuvista ympäristönsuojeluun ja vuoristotaudista retkikunnanjärjestämiskäytäntöihin. Pyrimme myös tiedottamaan retkikuntien toimintaa helpottavista varuste- ja palveluista.

Ensisijalla palstalla ovat luonnollisesti suomalaisten kiipeilijöiden ja retkikuntien edesottamukset maailmalla, mutta ohella tutustumme kansallisuudesta riippumatta tunnettujen ja tuntemattomampienkin kansaikiipeilijöiden kiinnostaviin projekteihin ja taustoihin. Toivottavasti viihdytte Alppitorven parissa.

Samuli Mansikka

HIMALAJA

Näin keväällä maailman vuorikiipeilijät keskittävät huomionsa Himalajalle ja erityisesti Himalajan korkeimpien vuorten rinteille. Nepalin rauhattomasta poliittisesta tilanteesta huolimatta monsuunia edeltävää kiipeilykautta valmisteleekin tänäkin vuonna lukuisat retkikunnat.

Tulevan kauden Everest-retkikunnista yksi mielenkiintoisimpia on ehkä Rob Gauntlet-

tin (18) ja James Hooperin (18) tavoite olla kautta aikain nuorimmat britit maailman korkeimman vuoren huipulla. Toistaiseksi kyseistä ennätystä pitää hallussaan 21-vuotias Jake Meyer.

Brittijiuniorien retkikunnan ohella ennätystä tavoitellaan tällä kaudella toisellakin tavalla. Peräti neljätoista, niin ikään britin retkikunta aloittaa matkansa maailman korkeinta pistettä kohti Kuolleen Meren rannalta. Korkeuseroa kertyy näin ollen yli 9200 metriä maailman matalimmasta pisteestä korkeimpaan. Ryhmä ei käytä ennätysyrityksessään moottorikäyttöisiä menopelejä, vaan matkustaa Himalajan kylkeen polkupyörillä.

Uutta reittiä Everestille yrittää amerikkalaisryhmä, joka pyrkii vihdoinkin avaamaan legendaarisen Fantasy Ridgen. Useista yrityksistä huolimatta harjanne on vielä toistaiseksi jäänyt haaveeksi ja yhdeksi Himalajan suurimmista haasteista.

PALSTAN KIRJOITTAJA

Palstan kirjoittaja ja kokooja, Samuli Mansikka on Suomen Alppikerhon jäsen. Hän on kiivennyt Sveitsin, Ranskan ja Italian Alpeilla, sekä Alaskassa ja Himalajalla.

samuli.mansikka@kolumbus.fi

Tuomas Sovijärvi

Marokkon helmi

Teksti ja kuvat Juha Saatsi

Seuraavista aineksista voi saada aikaan täydellisen kiipeilyreissun. Ensin kasataan kokoon porukka: rento mutta päämäärätietoinen, luotettava, ja kykenevä. Sitten valitaan seikkailukas kohde, josta löytyy sopivan haastavaa kiipeilyä mukavan villissä ympäristössä. Lopuksi ollaan onnekkaita sään suhteen. Juuria vaaditaan tietysti enemmän kuin hivenen verran, mutta näissä jutuissa lottoaminen kannattaa.

Reissu

Minulle kesän harrastuspäivät olivat jääneet valitettavan harvalukuisiksi. Olin solminut itseni köydenpään vain toistakymmentä kertaa, ja kiipeilyllinen itseluottamus ailahteli hyvästä olemattomaan. Kiipeilypartnerini Jack oli paremmissa voimissa, ainakin henkisesti, enkä edes piilotellut huojentunutta olotilaani saatuaani kuulla Twidin ja Jackin suunnitteleman reissun ajankohdasta. Päälimmäisenä omassa mielessäni oli väitöskirjan viimeistely ja palautus, syyskuun alussa, jonka jälkeen pääsisi rentoutumaan myöhästyneelle häämätkalle Italiaan. Oli helpompi kieltäytyä kunniastä tämän verukkeen turvin, kun yrittää selitellä inspiraation puuttumista töiden ja kulinarismiloman perusteella. Olinhan usein suu vaahdossa kertonut lukeneeni uskottomia tuhannen

ja yhden yön tarinoita Marokon Taghia -laaksosta, ja nyt kun tilaisuus oli käsillä, pitäisi tietysti mennä eikä meinata.

Kun reissun ajankohta yllättäen siirrettiin parilla viikolla, olivat hyvät syyt kieltäytymiseen vähissä. Ja kyllähän parissa viikossa Italian kilot ehtivät tippua, kun vaan roikkuu sormilaudassa ja kalliolla, että eiköhän se siitä. Olinhan sitä paitsi ainoa, jolla oli aito sporttikiipeilytausta. Taghian reiteillä vaikeusasteet kipuavat lähelle 8a:ta, joten aika urheilullista menoa tulisi olemaan tarjolla. Pitäisi vaan saada kone käyntiin niin kuin vanhoina hyvinä päivinä. Että eiköhän se siitä.

Reilun 200km taksi-matkalla Marrakeshistä Azilaliin usko reissuporukkaan – ja siinä samalla itseäni – vahvistui. Kaverit osoittautuivat varsin mutkattomiksi, paljon maailmaa kiipeilyn varjolla kiertäneiksi veteraaneiksi, joilla intoa vaan riittää. Marokkon isommista seinämistä kokemuksia ei tosin ollut vielä kellään, ja kollektiivinen optimismi tulevaan perustui lähinnä nettimarkkinointiin ja huhuihin. Olin kuitenkin aika varma, että tällä kertaa optimismi ei tulisi vetämään vesiperää.

Kun toisen matkustuspäivän päätteeksi kävelimme aasikaravaanissa kohti Taghiaa, aukeni edessämme paratiisi jo parin tunnin kävelyn jälkeen. Kuiva ja hedelmätön kanjoni avautuu viljeltyyn laaksoon, jota rajaa idästä upea kalkkikivipyramidi Oujdad (2700m), (eli 'äiti'). Sen punaruskeat seinämät loistivat lämpimästi ilta-aurinkossa ja tarjosivat taustakulissin ehkä noin sadan asukkaan berberikylälle. Meidät opastettiin Sa'idin majataloon, jossa jo oleili pari ranskalaista vuoristo-opasta. Pöydillä lojui kasoittain piirrettyjä topoja, joita kilpaillen tutkimme minttuteetä siemaillessa. Seuraavalle päivälle pitäisi löytää sopiva reitti.

Heti auringon noustua olimme kapean kanjonin pohjalla etsimässä lämmittelyreittiä Canyon Apache (10kp, 6c), Timrazinen aurinkoisella kaakkoisseinämällä. Reitti oli kokonaan pultattu ja antoi esimakua kiven ja

www.juristravel.fi
+358414623187

Juri TRAVEL

▶ **Mt. Elbrus (5642 m)**

- Classical tour
- North Elbrus
- Top extreme

▶ **V.I.P. in Crimea**

- ▶ **Hunting & Fishing in Kamchatka**
- ▶ **Kiipeilyä, vaellusta vuorilla, laskettelua, kalastusta, metsästystä.**

kiipeilyn laadusta: loistavaa! Kiipesimme Jackin ja Daven kanssa kolmestaan, ja meno oli mukavan sosiaalista ja rentoa. Reitin valinta oli oiva myös siinä mielessä, että sieltä pääsi tarkkailemaan kanjonin vastapuolella olevaa valtavaa *Taoujdadin* (eli 'isä') 500 metristä pohjoisseinämää. Apachen varustajat, Arnaud Petit ja Michel Piola, olivat navigoineet tämän valtavan kivisen meren *Les Rivières Pourpres* -nimisellä reitillä, jota Piola myöhemmin kehui elämänsä parhaaksi. Piolan ansio- luettelon tunteville tämä kertoo varmasti paljon, ja meilläkin Rivières oli ehdottomasti listalla.

Koska Twid ja Steve olivat vain reilun viikon matkalla, saivat he ensimmäisen mahdollisuuden Rivières:n yrittämiseen. Ryhmädemokratian lopputuloksena päädyin kahden kumppanini kanssa tutkimaan ensin nousumahdollisuuksia Oujdadin ja Taoujdadin väliseen kanjoniin. Po-

jilla oli paljon pioneeri-intoa matkassa ja kolmisen tuntia myöhemmin Dave oli kiivennyt vaarallisen pitkän köydenpituuden keskelle rapautunutta seinämää. Toinen köydenpituus vertikaalista multapeltoa muistuttavaa ränniä pitkin olisi johtanut tasanteelle, mutta kaikki olivat valmiita vetäytymään ja pitäytymään klassikkoreiteissä – ainakin tämän ensimmäisen reissun ajan. Opetus: kalkkikiven laatu vaihtuu hyvästä huonoon nopeammin kuin liidaaja sanoo, "I fucking hate this fucking rock!!". Nimi: *Mambo Kings Play Songs of Death* (E6 6a).

Tämä pieni ekskursio pioneeri-kiipeilyyn inspiroi tiimimme pultti- en klippailuun, joka sekin kyllä osoittautui mukavan seikkailulliseksi. Ky- lästä nähtävistä seinämistä suurin on 700 metrin *Tsoiant*, jolla on vasta yksi vapaasti kiivetty linja: *Fantasia* (18kp, 7c). Ensimmäisenä päivänä fi- xasimme 200 metriä köyttä, jonka jälkeen yksi hyvin pitkä päivä riitti rei- tin niittaamiseen varsin asiallisella tyyllillä. Vain yksi 7b+:n köydenpituus kiivettiin puhtaasti vasta työstön jälkeen. Muutamaa köydenpituutta lu- kuun ottamatta kivenlaatu on aivan erinomaista, ja verrattavissa Ver- donin tarjontaan. Tyyllisesti kiipeily kuitenkin vaihtelee enemmän kuin Verdonissa, ja *Fantasia* onkin 'reitti kaikilla herkuilla', pelottavista alppi- tyylisistä hormoneista tekniseen släbi-kikkailuun. Nostan hattua reitin puo- lalaisille ensinuisijoille (Eliza Kubarska ja David Kaszlikowski) ja heidän visiolleen.

Kun Twid ja Steve lähtivät aseilla kohti Marrakeshia pääsimme *Les Rivières Pourpres* -reitin kimppuun. Koska reitti oli vähän lyhyempi ja hel- pompi kuin edellinen, ja koska olimme oppineet kiipeämään vähän no- peammin, päätimme yrittää nousua yhdessä päivässä minimi varustein. Tuulisella pohjoisseinämällä tuli välillä hieman kylmä ja loppua kohden janokin, mutta alle viidentoista tunnin kuluttua lähtemisestä olimme ta- kaisin *chez Said*, nälkäisinä odottamassa maukkaan lammis- ja päärynä-

taginen tarjoilua.

Rivières on ehdottomasti yksi hienoimpia kiipeilykokemuksia, joita pultteja klippaamalla voi tällä pallolla saada. Kivi on uskomattoman hyvää ja reitti 'virtaa' mukavasti. Lopussa on 7b+/:n kruksipätkä, ehkä todellisuudessa vähän helpompi jos se olisi yksinään, mutta eipähän se ole, vaan 400 kiipeilymetrin jälkeen. Kolmestaan kiivetessä on se hyvä puoli, ettei tarvitse liidata kuin yksi kolmasosa reitistä. Olin omaan kii- peilyyni kuitenkin erityisen tyytyväinen, koska onnistuin myös yläköysi- osuuksilla 100 % vapaasti. Ehkä kriittisenä, kannustavana tekijänä oli ultra-ohut 8 mm köysi, jonka kiemurtelu teräväkin terävemmän kalkki- kiven lomassa ei aina herättänyt luottamusta yhdellä köydellä kakkose- na kiivetessä.

Petit-Piola tiimin kädenjälki oli niin vakuuttavaa, ettei jäljellä oleval- le viikolle ollut kuin yksi luonnollinen tavoite. *L'Axe de Mal* (14kp, 500m, 7c+ tai 7c/A0) on monivuotisen projektin tulos *Tadraraten* seinällä, josta Arnaud itse sanoi: 'It makes you forget Verdon' (Alpinist Climbing Notes). Tadraratelle on mielenkiintoinen parin tunnin lähestyminen iki- vanhoja berberien polkuja pitkin, mutta kävely kannattaa. Auringossa kylpevä seinämä on vaikuttavin koskaan näkemäni kalkkikivivuori, kuin veitsellä leikattu valtava toska-kakku.

Seinämän kahdesta reitistä vaikeampi on Italialaisten (R. Larcher, M. Oviglia, M. Paissan) *Sul Filo Della Notte* (7c+ max, 7b obl.), jolla ei tie- täkseni ole kuin muutama nousu. *L'Axe de Mal* on selvästi helpompi, tasaista 6c-7b seinämäkiipeilyä tarjoava linja. Vietimme yön maagises- sa bivuluolassa lähes reittien juurella, ja aloitimme kiipeilyn auringon noustessa. Kahdeksas 7b:n köydenpituus ylittää mahtavan parimetrisen katon, jonka juuri ylitettyäni kuulin alhaalta huolestunutta mutinaa. Pil- vet olivat alkaneet kertyä taivaalle ja tuuli oli muuttunut. Olin yhtä aikaa sekä harmistunut että huojentunut päätöksestämme perääntyä juuri ennen kruksipätkää; siihen asti olimme kiivenneet hyvällä tyyllillä sie- dettävässä ajassa. Sadan laskeutumismetrin jälkeen alkoi kuitenkin jo sataa, ja edessä oli mutainen kävely takaisin paimentolaiskylälle.

Tähän asti kuitenkin sää oli meitä poikkeuksellisesti suosinut ja pää- töshilikit olivat kaikilla erinomaiset: olimmehan nähneet ja kokeneet todellisen Marokon helmen!

Paikka

Taghia on Marrakeshistä 200 km luoteeseen, korkeammassa Atlas-vuo- ristossa (jonka toisella puolella on laajemmin tunnettu sporttimesta

Todra). Kylä on parissa tuhannessa metrissä, ja lokakuussa voi tulla jo lunta. Kesällä on varmasti tuskaisen kuuma.

Matka Marrakeshista lähimpään kaupunkiin nimeltä *Azilal* onnistuu taksilla ('Grand Taxi') tai bussilla, ja edellisellä maksaa ehkä noin 150 euroa per autolasti. Me viisi mahduimme yhteen mersuun. Azilalista pääsee vielä parisenkymmentä kilometriä taksilla, ennen vaihtoa maas- turiin. Tietä *Ait Mohammedista* viimeiseen kylään *Zaouia Ahanesaliin* ol- tiin parantelemassa, joten parin vuoden kuluttua perille pääsee varmas- ti henkilöautolla. Reissukassiin voi pakata huoletta kannettavaa (esimer- kiksi kilokaupalla pultteja!), koska lyhyelle vaellukselle Zaouista Taghiaan voi vuokrata muuleja. Perille on helppo päästä, mutta matka kokonai- suudessa saattaa viedä pari päivää, erityisesti ramadanin aikaan.

Perillä voi yöpyä majatalossa, jota pyörittää Said perheineen. Said on hyvä tyyppi, ja yleisesti ottaen ihmiset ovat äärimmäisen ystävällisiä. Yö- pyminen on halpaa (10 euroa yö), ja hintaan kuuluu täysi ylläpito. Kyläs- sä ei ole puhelinta, eikä majataloon voi tehdä varausta. Se saattaa olla täynnä ranskalaisia ja espanjanlaisia kiipeilijöitä. Jos näin käy tai on tiuk- ka budjetti, niin kylän ulkopuolella, Taoujdadin juurella, voi myös telttail- la, ja pieni valikoima ruokatarvikkeita löytyy Saidin pitämästä putiikista.

Kiipeilyalueella ovat kehittäneet (1970-luvulta lähtien) aluksi espan- jalaiset, ja sittemmin myös ranskalaiset ja italialaiset. Reittejä on ehkä toista sataa, vaihdellen 'oldskool' alppirämmistelystä moderneihin sport- tipätkiin. Mielestäni parhaat tarjolla olevat reitit kuuluvat kategoriaan 'urheilullista seikkailukiipeilyä/seikkailullista urheilukiipeilyä'. Tuorei- ta pultteja on satoja, mutta koska kaikki reitit on tehty 'groundup' -tyy- liin, ovat pulttivälit välillä pitkäkköjä. Italialaisten reitillä *Sul Filo Della Notte* on kymmenen metrin välit 6c:n köydenpituuksilla, mutta otteet ovat kuulemma hyviä!

Faktaa ja vinkkejä

- Marokossa tulee toimeen (heikollakin) ranskalla ja viittomalla.
- Vesi Taghiassa on äärimmäisen huonoa ja vaatii huolellista puh- distusta; vatsataudit ovat kiipeilijöillä yleisiä.
- Lähestymiset hyvillä reiteillä vaativat tervettä järkeä ja kokemus- ta, erityisesti pimeässä ja/tai huonossa kelissä. Hyvät lähestymis- kengät (joilla voi soolota helppoja pätkiä) olivat itsellä tarpeen.
- Kattava lehtijuttu: *Vertical* 49 (joulukuu 2004)

Topoja, kuvia ja juttuja:

www.planetmountain.com/English/Rock/morocco/taghia.html
www.redpoint.pl/galerie/taghia/index.htm
www.remi-thivel.com/index.html

Kiipeilyn treenaamisesta on kirjoitettu Kiipeilylehdessä useaan

otteeseen. Jokaisella kirjoittajalla on oma näkemyksensä

asiasta, sillä onhan jokainen kiipeilijä taustaltaan ja fyysisiltä

ominaisuuksiltaan erilainen. Vaikka harjoittelamisen perusasiat

ja lainalaisuudet eivät muutu, on usein niin, että yhden

kiipeilijän hyväksi havaitsema tapa kehittyä ei syystä tai toisesta

sovi toiselle. Näkisin että näiden artikkeleiden paras anti on

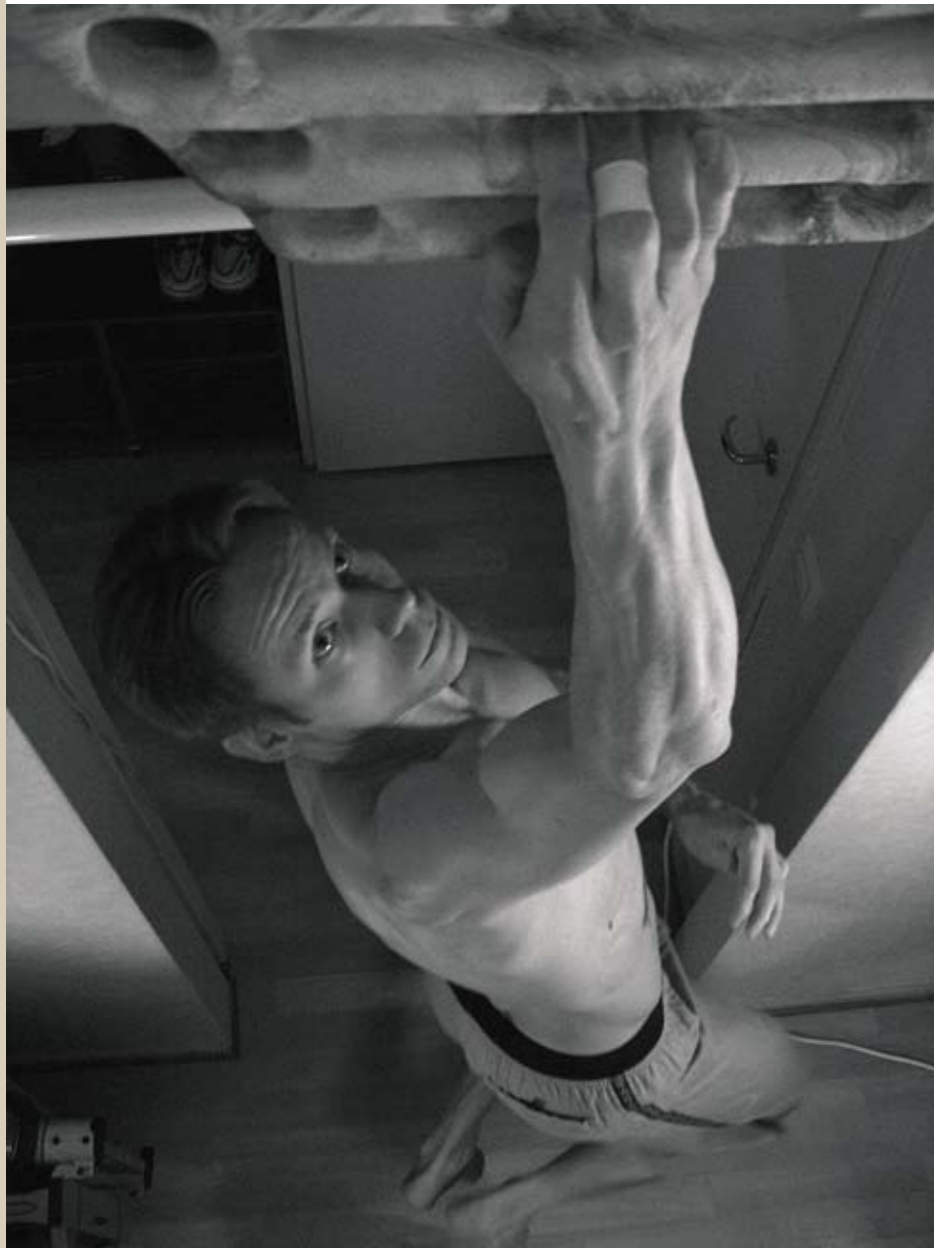
tuoda lukijoille erilaisia näkökulmia aihepiiriin. Jos joku saa

vielä ylimääräistä motivaatiota omaan harjoitteluunsa niin

aina parempi. Ulkokiipeilykautta odotellessa ei pienestäkään

lisämotivaatiosta liene haittaa.

Teksti Rami Haakana

Motivaatio

Motivaatiosta on hyvä aloittaa, sillä sitä kehittämiseen yleensä tarvitaan, olipa kiinnostuksen kohde mikä tahansa. Motivaation syyt voivat olla hyvinkin erilaisia mutta oleellista on kuitenkin seuraus eli halu kiivetä ja kehittyä.

Oma motivaationi on paria lyhyttä notkahdusta lukuunottamatta pysynyt hyvänä. Yli kahden viikon mittaiset kiipeilytautot ovat olleet hyvin harvassa. Syitä tähän innostukseen en ole tarkemmin pohtinut, mutta kiipeileminen on lapsista saakka ollut kivaa. Siitä lähtien, kun tustuin kiipeilyyn lajina 90 -luvun alussa, on lähimpänä sydäntäni ollut kalliokiipeily pulteilla tai ilman, mieluiten on-sight tyyliin ja oman vaihtelevan kiipeilytason ääri rajoilla. Boulderoinnin stressittömyys ja harrastuspaikkojen iso määrä ovat viime vuosina vetäneet myös kiville. Boulderointi onkin loistava tapa hankkia voimaa ja tehdä paljon erilaisia muuveja lyhyessä ajassa. Eräs oman motivaation ilmentymä on toistaiseksi horjumaton ajatus siitä, että kehitys jatkuu nousujohteisena ja kovimmat kiipeilysuoritukset ovat vielä edessä päin.

Tausta

Varmaan jokainen lajia harrastanut on havainnut luontaisten fyysisten ja psyykkisten ominaisuuksien merkityksen kiipeilyssä. Luonnostaan vahvasorminen henkilö voi kehittyä lajissa todella nopeasti. Myös liikunnallisuus ja etenkin nuorena aloittaminen on eduksi.

Itselläni luontaiseksi eduksi lasken alhaisen ruumiinpainon. Varsinainen kehittyminen kiipeilijänä on tapahtunut ensisijaisesti innostuksen ja ison kiipeilymäärän kautta. Hyvän potkun lienee antanut teini-ikässä noudattamani iltarutiini. Tapanani oli vuosien ajan lähes jokainen ilta ennen nukkumaan menoa vetää rekkatangossa nopeaan tahtiin 15-20 leukaa. Aloittaessani kiipeilyn 25 vuotiaana, ei leuanveto yhdellä kädellä tuottanut vaikeuksia. Kiipeilyuran edetessä on tämän tyyppinen voima kuitenkin vähentynyt, mikä kertoo lajin monipuolisuudesta. Loppujen lopuksi moni muu asia on vähintään yhtä tärkeää ja tärkeämpääkin kuin raaka voima. Toki kovilla reiteillä voimaa on hankala tai mahdoton korvata esimerkiksi tekniikalla, jos vaihtoehtoisia muuviseksenssejä ei ole tarjolla.

Treenifilosofia

Harjoittelumiseni on lähtenyt aina itse kiipeilystä. Kiipeilyn tyyliä olen muokannut tarpeen mukaan vastaamaan kiikarissa olevien kiipeilyreissujen, projektina olevien reittien tai tule-

Olli Pykönen

Kiipeilyä Lofoteilla, Heko Pöyry spottaamassa.

vien kilpailujen haasteita. Matkan varrelta on tarttunut mukaan muutamia hyödylliseksi havaitsemiani periaatteita. Tässä niistä mielestäni tärkeimpiä:

- * Kuuntelemalla omaa kehoa voi harjoittelun tehon sekä harjoittelun ja levon määrän suhteuttaa oikeaksi. En pakota itseäni treenaamaan voimaa, jos olo ei lämmittelynkään jälkeen tunnu vahvalta. Yleensä jo ensimmäisten viisi muuvia kertovat olon irtoneisuudesta eli siitä onko hyvä vai huono päivä. Jos olo on huono, treenaan lyhyesti tai jätän treenin kokonaan väliin. Iän myötä lämmittelyjakson pituus on kasvanut selvästi. Keskinkertainen fiilis muuttuu monesti hyväksi sitkeän lämmittelyn jälkeen mutta tähän voi mennä aikaa tunti tai jopa puolitoista.

- * Monipuolisuus on tärkeää. Koen, että boulderointini on hyötynyt kestävyystreenistä ja päin vastoin. Tekniikan kohdalla monipuolisuuden merkitys vielä korostuu. Pyrin itse kiipeämään kaiken tyyppisiä reittejä greidistä riippumatta. Tekniset släbit ja halkeamat pakottavat oppimaan asentoja sekä muuveja ja auttavat kehittymään kokonaisvaltaisesti. Muuvivaraston karttuminen parantaa on-sight tasoa vääjäämättä. Jos mahdollista niin treenaan ulkona.

- * Jokaisen session aikana kannattaa keskittyä myös johonkin omista heikkouksista. Haus-

kempaa olisi tietenkin tehdä itselle parhaiten luonnistuvia muuveja, joista saa helpoiten onnistumisen elämyksiä. Vähäininkin panostus heikkouksiin tuo kuitenkin yleensä tulosta. Omista heikkouksistani pahin lienee dynot, sillä luontainen kiipeilytyyli on hidas ja harkitseva.

- * Palautuminen lähtee käyntiin nauttimalla heti treenin jälkeen jotain sopivaa ravintoa. Tähän tarkoitukseen löytyy hyviä palautusjuomia, mutta normaalit eväät ajanevat pitkälti saman asian. Kynärvarsien venyttely 1-2 tuntia harjoittelun jälkeen saa olon käsivarsissa tuntumaan huomattavasti palautuneemalta seuraavana päivänä.

- * Lihastasapainon ylläpitäminen nostaa yleistä kiipeilytasoa ja lisää 'irtoneisuutta'. Vastalihakia kannattaa treenata säännöllisesti esim. punttisalilla. Kannattaa myös ennakkoluulottomasti kokeilla muita liikuntamuotoja, jotka voisivat tarjota säännöllistä vastalihak- ja palautustreeniä helposti nieltävissä muodossa. Näitä voivat olla esimerkiksi voimajooga tai bodypump -treeni. Jälkimmäistä voi monipuolisuutensa ja säädettävyytensä ansiosta soveltaa myös yleisen voimakestävyyden kohottamiseen.

- * Harjoittelun laatua ei voi korvata määrällä. Erityisesti voiman ja voimakestävyyden ylitreenaaminen altistaa rasitusvammoille ja ylikun-

nonle, joista palautuminen voi kestää kauan. Liika innokkuus voi paradoksaalisesti muodostua suurimmaksi esteeksi omalle kehitykselle.

- * Sairaana treenaamalla kerjätät ikävyvyyksiä. Vuosia sitten aloitin treenaamisen liian pian nuhakuumeen jälkeen, mistä seurasi vakava jälkitauti. Tämän seurauksena kehittyminen pysähtyi useaksi vuodeksi ja lääkitys jatkuu edelleen. Tee mitä teet mutta älä treena sairana tai toipilana!

- * Hyvä treenipohja, palautunut olo ja sopiva painonpudotus ovat 'killeriyhdistelmä', jota kannattaa hakea. Kun mietin yksittäisiä päiviä, jolloin kiipeily on sujunut paremmin kuin koskaan, mieleeni tulee ainakin kaksi erikoisempaa tapausta, joissa nämä edellytykset täyttyivät. Painonpudotus ei tosin ollut kovin hallittua, sillä molemmat kerrat olivat vatsataudin jälkeen. Ruokahalun puute oli vienyt painosta muutaman kilon ja tauti lisäksi pakottanut pitämään muutaman ylimääräisen lepopäivän. Kuten mainittua, ei treenaamista kannata kuitenkaan aloittaa ennen täydellistä toipumista taudista.

Käytännön harjoittelu

Suurimman osan vuodesta on treenaamiseni ollut vähemmän organisoitua ja enemmänkin kiipeilystä nautiskelua. Kiipeilyssä voi kehittä-

tyä jatkuvasti pelkästään kiipeämällä, kunhan muistaa korottaa reittien vaatimustasoa oman kehityksensä tahdissa. Keväästä syksyyn kiipeän ulkona, ellei pitempi sadekausi aja sisälle. Suurimman osan talvesta treenaan sisällä projektoiden omia ja muiden boulderongelmia ja ehkäpä tehden satunnaisesti campusta, otelautaa ja laddereita.

Systemaattinen treenaaminen on tullut mukaan, jos tiedossa on esimerkiksi kiipeilyreissu. Jaksottamalla harjoituskausia systemaattisesti on mahdollista luoda kuntopiikkejä, jolloin kaikki fyysiset osa-alueet ovat samanaikaisesti huipussaan tukien toisiaan. Ensimmäisen kerran tutustuin aiheeseen 90-luvun puolen välin tietämillä luettuani siitä ranskalaisesta kiipeilylehdestä. Yksityiskohdaisemmin systemaattiseen lähestymistapaan paneutui samoihin aikoihin hankkimani Dale Goddardin ja Udo Neumannin treniopus 'Performance Rock Climbing', joka toimi innostukseni lähteenä useamman vuoden ajan.

Oman huomioni mukaan parhaan tuloksen saavuttaminen edellyttää mahdollisimman yhtenäistä treenikautta. Tyypillisiä syitä kauden rikkoutumiseen ovat olleet flunssa tai liiasta innokkuudesta johtunut ylikunto tai sormien rasitusvammat. Nämä syyt ovat pilanneet ehkä jopa puolet kaikista suunnitelluista kausista. Toisaalta kokemuksen mukaan ehjä ja oikein jaksotettu harjoituskausi on parhaimmillaan palkinnut kiipeilykunnolla, joka on ylittänyt kaikki ennakkokuvitelmani.

Yleisesti toimivaksi havaittu treenikausi etenee jaksoissa, joiden järjestys noudattaa kaavaa peruskunto/kestävyys – voima – voimakstävyys. Itse noudatan tätä kaavaa vahvasti soveltaen. Harjoituskauden pituuden sovitan käytettävissä olevan ajan mukaan. Korvaan maksimivoiman perusvoimalla ja voimakstävyydellä, sillä harjoituskausieni tavoite on aina ollut hyvä kestävyyskunto. Maksimivoimaa tulee joka tapauksessa treenattua ei-systemaattisilla kausilla boulderoiden. Tunnen saavani eniten voimaa irti silloin kun kestävyyskuntoni on kohtuullisella tasolla.

Systemaattisesta harjoittelusta on kirjoitettu paljon, joten en mene siihen syvemmälle. Seuraavassa esimerkki, joka perustuu omiin kokemuksiini ja treenikäytäntöihini.

* Peruskuntoa ja kestävyyttä olen hankkinut lenkkeilemällä sekä boulderoiden pitkiä circuitteja keivissä. Kestävyystreeni on käytännössä sisältänyt n. 3–4 viikon ajan helppoa poikkaria 2-3 kertaa viikossa. Muuvmääriä on nostettu filiksen mukaan 300:n tasolta yli tuhanteen siten, että yksi treenikerta voi sisältää 4 x 4 x 60-70 muuvia. Tämä ehdottomasti kau-

Kirjoittaja kisaseinällä

Olli-Pekka Orpo

den tylsin jakso, joka vaatii eniten itsekuria!

* Voimakauden olen aloittanut valitsemalla 5-8 sopivantasoista perusvoimareittiä. Pyrin suosimaan mahdollisuuksien mukaan muiden tekemiä reittejä, sillä itse kehitetyt tahtovat olla kiipeilytyyliltään liikaa 'oman näköisiä'. Kiipeän yksittäisen reitin ensin 3 kertaa 1-3 minuutin levoilla ja pidän 5 minuutin tauon eri reittien välillä. Kun reitit alkavat sujua, nostan vähitellen toistojen määrän viiteen ja pudotan levon suoritusvälin yhteen minuuttiin. Näin treenistä muodostuu vähitellen enemmän voimakstävyyspainotteista. Vaikeustaso on kohdallaan, jos kolmen viikon jälkeen reitit menevät jo viimeiselläkin yrityksellä. Tämä on innostava jakso sillä kehityksen todella huomaa.

* Voimakstävyysjakso on suoraa jatkoa edellisestä. Koetan linkata edellisen jakson perusvoimareittejä noin 25 muuvin circuitteiksi, tai teen 1-2 kpl erillisiä 15-25 muuvin reittejä, jotka eivät välttämättä mene putkeen ensimmä-

mäisillä kerroilla. Näitä kiipeän n. 2 viikkoa. Toistojen määrässä tavoitteena on 5-6 kertaa.

Jos kaikki menee hyvin, kiipeilykunto 'piikkaa' heti voimakstävyysjakson jälkeen. Kiipeily tuntuu nautinnolliselta ja itseluottamus on huipussaan. Huippukunnon kesto riippuu treenijaksoon käytetystä ajasta.

Viimeiset systemaattiset treenikauteni ovat jo parin vuoden takaa, mihin on syynä kiireet ja paikkakunnan vaihtaminen. Treenimahdollisuuksien heikkeneminen on pakottanut muutenkin muokkaamaan harjoittelua radikaalisti. Kiipeilyharjoitusmäärät ovat vähentyneet ehkä puoleen aikaisemmista ja olen pyrkinyt korvannut niitä muulla liikunnalla, kuten kuntosalilla ja lenkkeilyllä. Kaapissa pölyttyneet otelautat ja rekkikankot ovat palanneet mukaan kuvioihin. Harventuneet käynnit pääkaupunkiseudun treenimestoilla tuntuvat nykyisin entistäkin antoisammilta.

Omaa harjoittelua kannattaa pohdiskella avoimin mielin. Itselle parhaiten sopivat treenimenetelmät löytyvät kokeilemalla. Treenipäiväkirjasta on iloa oman kehityksen seuraamisessa ja siihen vaikuttavien syy-yhteyksien tulkinnassa. Itse merkitsen päiväkirjaan aamupainon, treenin tyypin ja kuvauksen, filiksen, tehon ja käytetyn ajan. Ulkokaudella kirjaan ylös kiipeytyt reitit.

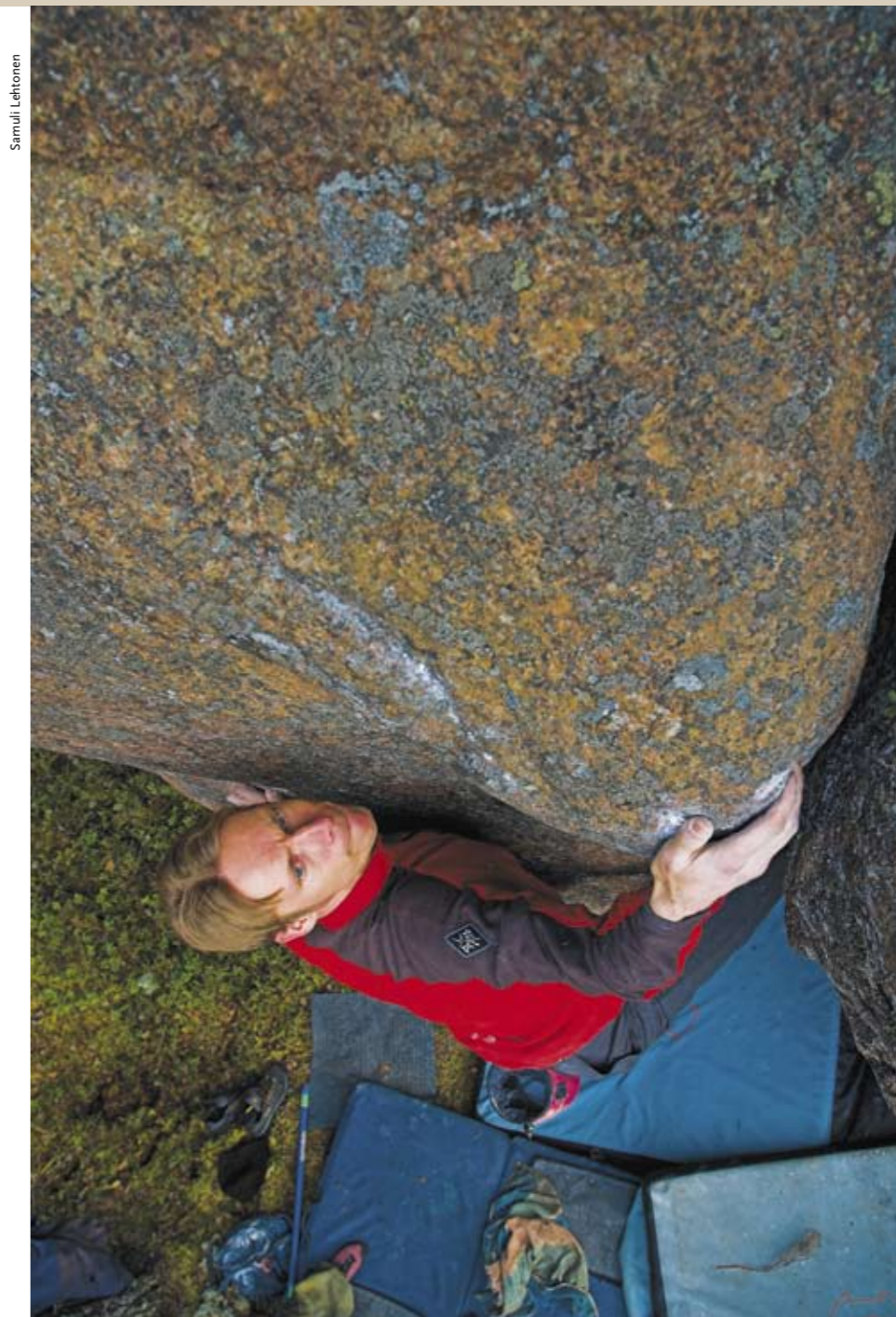
Kilpailut

Kiipeilyssä järjestetyt kilpailut ovat kummallisesti innostaneet, vaikka en tunne itseäni luontaisesti kilpailijatyyppiksi. Boulderkisoissa ja köysikisoissa vaatimukset ovat hyvin erilaisia. Boulderskaboissa henkinen stressi loistaa poissaolollaan ja mukana on kiipeilyn lisäksi muita mainioita elementtejä, kuten tuttujen morjestamista sekä jauhantaa kesän projekteista tai muusta innostavasta. Loppupeleissä voima useimmiten ratkaisee, mutta kestävyys nousee arvoonsa, jos karsintareittien määrä on korkea.

On-sight on henkisesti paljon vaativampi kilpailumuoto kuin boulder. Hyvä maitohappokestävyys on toki perusedellytys, mutta siitä ei ole iloa, jos pää ei ole mukana touhussa. Menestyminen edellyttää itseluottamusta, päättäväisyyttä ja keskittymiskykyä, mutta erityisesti kykyä rentoutua kisatilanteessa. Voi olla hankala tuntea oloaan rennoksi tietäessään, että yritys on ainutkertainen ja jokainen katsoja tahtoo suoritustasi. Ehkäpä juuri näistä syistä ei on-sight kisoihin ole ollut tunkua. Itselläni hermojen saattaminen kisamoodiin on aina ollut ongelma. Toisaalta halu oppia mielenhallintaa ja rentoutta kisatilanteessa on kannustanut osallistumaan. Olen ajatellut että silloin kun homma ei tunnu luontaiselta, ei sitä kannata ottaa turhan vakavasti, vaan enemmänkin oppimisen ja kokemuksen kannalta. On-sight kiipeilymuotona, harrastettiin sitä sitten sisällä tai ulkona on kuitenkin mielestäni kiipeilyn kuningaslaji.

Lopuksi

Kiipeily on ollut itselleni antoisa harrastus ja koen, että lajin löytäminen on ollut yksi parhaita kohdalleni osuneita asioita. Olen joskus harmitellut sitä, että tutustuin touhuun suhteellisen vanhalla iällä, mutta parempi myöhään kuin ei milloinkaan. Sitäpaitsi viimeaikoina on tuntunut hyvältä lukea uutisia pitkälti keski-ikäisten ylittäneistä kovan tason sporttikiipeilijöistä. Se kannustaa uskomaan että paljon hyviä kiipeilypäiviä on vielä edessä päin!''

Samuli Lehtonen

Lähetyshäiriö', Fägelberget Ahvenanmaalla.

Ramin tekniset tiedot

Ikä: 38v

Asuinpaikka: Kotka

Ammatti: Kehitysinsinööri, DI

Pituus: 174cm

Paino: 65kg

Aloitusvuosi: 1993

Kovimmat reitit: rp 8b, flash 7c+, boulder 7c+

Muuta: Ylläpitää ja koodaa Suomen suosituinta kiipeilysovellusta; slouppi.net

Tässä päivitys Kalle Viiran pari vuotta sitten kirjoittamaan, Kiinan Yangshoun kalliokiipeilyä esittelevään juttuun.

YANGSHUO SYKKII KUUMEMPANA KUIN KOSKAAN!

Teksti ja kuvat Kalle Viira

Niin kylä kuin sitä ympäröivät kalliotkin ovat olleet SARS- epidemian takautuman jälkeen kovan kehityksen alla viimeiset pari vuotta. Reittien määrä on jo 200:n paremmalla puolella ja uusia alueita ja pulttilinjoja ilmestyy tasaista tahtia! Yangshuo Rock Climbs opaskirjakin on jo ehtinyt viime heinäkuussa ilmestyneeseen viidenteen painokseen ja kansi on edelleen suomalaisten hallussa. Tällä kertaa kansikuvassa kiipeää allekirjoittanut, kuvaajana Juha Viitala. Viime vuoden seson-

keina, keväällä ja syksyllä, alueen johtava kiipeilyttäjä ja kehittäjä ChinaClimb työllisti jo yli 20 opasta, joista yli puolet länsimaalaisia! Kansainvälisten kouluryhmien opastamisen ohella ChinaClimb jyräsi myös iltaohjelman saralla eikä baariboulderoinnilla sekä toogatai alusvaatebileitä välttynyt yksikään ohikulkija. Viranomaiset uhkasivat jopa sulkea koko paikan tapahtumien aiheuttaessa valtaisan tuoksen baarin edustalle, kiinalaisturistien salamaalojen sokaistessa iloisia juhlijoita. Maail-

massa saattaa olla parempia paikkoja kiipeillä, mutta ilmapiiri ja ihmiset tekevät Yangshuosta edelleen oman suosikkini! Turisteista valtaosa on edelleen kiinalaisia, hintataso nauttavan edullinen eikä trooppinen kalkkikivi lopu kesken! Yangshuo sijaitsee Kiinan kaakoisosassa, Guangxin maakunnassa 60 kilometriä Guilinin kaupungista. Guiliniin lennetään kaikista Kiinan suurimmista kaupungeista sekä esimerkiksi Bangkokista (Bangkok Air). Hong Kongin vastaiselta rajalta kulkee yöbuseja suoraan Yangshuohon.

Yangshuon kylä tarjoaa lukuisia edullisia majoipaikkoja, kahviloita, ravintoloita ja matkatoimistoja. Kiinaa ei myöskään tarvitse opetella, sillä englannilla parjaa varsin mukavasti. Kylän ulkopuolella odottaa kuitenkin autenttinen maaseutu. Maisemaa hallitsevat kymmenet tuhannet karstikukkulat (kalkkikivestä muodostuneita "sokeritoppavuoria") joiden varjoista löytyy jokia, pieniä kyliä, riisipeltoja sekä tietysti erilaisia nähtävyyksiä. Ihmiset ovat iloisia ja ystävällisiä. Matkalla kalliolle on tavallista törmätä vesipuhveleitaan taluttaviin tai ankalaumojaan opastaviin maanviljelijöihin suurine olkihattuineen.

Lisätietoa ChinaClimbin opastoinnasta ja alueesta sekä sen kiipeilystä voi tiedustella

sähköpostitse osoitteesta:
kalle.viira@chinaclimb.com.

Terveisin Kalle Viira Katoomba, Blue Mountains, Australia

Baariboulderointia sekä tooga- tai alusvaatebileitä ...

Oikeat varusteet retkeilyyn, ulkoiluun ja kiipeilyyn

Jack Wolfskin
LOWA
...simply more

Loput jääkiipeilytarvikkeet
ULOSKANTOHINNAIN!

avoinna
ark. 12-18
la. 10-15

puh. 09-173 44 236
Vuorikatu 22
www.sudenpesa.net
info@sudenpesa.net

SUDENPESÄ
WWW.SUDENPESA.NET

sm-96 -kisat 2.-3.3.1996 SportExpossa

Heti alkuun täytyy ommella Jorma Käyhköä, jonka luotsaamana Sandy&Sulkis Oy:n järjestämät kisat olivat leveällä marginaalilla näyttävämmät ja paremmin organisoidut kuin edeltäjänsä. Ja sen huomasi yleisökin, jonka viihdyttämisestä myös pidettiin huolta. Loistava suoritus, ja kuten maamme teollisuus, mekin uskomme jatkuvan kasvun...

Ensimmäistä kertaa oli myös ulkoisista väriä mukana. Kolme norjalaisista miestä ja yksi nainen tekivät kisoista "avoimet" Voro-tuomeren ajotuksia uuttin sekä avoimessa että kansallisessa sarjassa, tosin kaikkien lisäksi oman kipeilusemme kovaa kardia piti kärkijoukkot ketimässä molemmissa sarjoissa, niin naisten kuin miestenkin puolella.

Naisten sarjassa osanottajamäärä on vieläkin kovin pieni, mutta tuki kasvamaan päin. Kutos-lädi kuuluu Tapamilan Erälle, jonka kipeilyosastosta löytyi kolme viidestä suomalaisesta. Norjan kahtamättä tehokkaan näköinen Helene Bel Laszlo joutui tyytymään kolmanneen sijaan. Anne Pietilän kokemuksen ja Pia Pylvänaisen sulavan kipeilyn ja erityisen hyvän jälkityökentelyn edessä. Anne soriutui viime metreillä pimeen, mutta oleeiliseen lukihäiriöön, jonka ratkaisun etsimiseen voimat loppuivat. Pia ei sen sijaan tehnyt oikeastaan yhtäkään virhettä. Reitin tehnyt Peter Hammer totesi, että "se meni just niinku mä sen suunnittelin." Suoritus oli yksinkertainen: kukaan ei lupaa pultin, reserväkin tuntui jääneen. Toivotavasti Pia kuitenkin saa pian seuraa ja haastetta huopalle.

Pia Pylvänäinen matkalla mestaruuteen

Miesten puolella finaaliä odoteltiin hieman sekavasti, koska norjalaisien oletettiin peittoavan suomalaiset - ja toisaalta ei. Kipeilyjärjestys oli kannaltamme suosiolinen, kaikki norjalaiset ensin. Kun he kaikki hyytyivät enemmän tai vähemmän tuolle katolle, alkoi katsomossa supina - ovatko norjalaiset krapulassa vai onko ruotsalaisen Johan Lohrin tekemä reitti liian kova? Hieman uhovasti esiintynyt Vertikaalin Vesa Salonen kipei ensimmäisenä suomalaisena ja putosi jo reitin keskivaiheilla, mikä lisäi supinaa reitin kovuutta pelänneiden

keskuudessa. Mutta SAKEn Henrik Suihkonen antoi kokemusten räkyyä ja leki upseä työtä. Kahdessa edellisessä mestaruuskisoissa kakkoseksi jäänyt mies kipei tyyliin uskollisesti, suuhallisesti, harkiten ja selkäpäitä karmivien, pitkien lepuutusten ja alaspaan palaamisten säöstämänä ansaittuun voittoon. Henrika eteni ainooa murhaavan toisen katon obi ensimmäiselle, toiselle ja katsomon iloksi kolmannellekin otteelle pelin hartavaimon vasemman jalan mukaan varvasbookin avustamana. Toisen jalan nostaminen yläleyleille oli sitten jo mahdollonta pienien käsioiteiden varassa.

Kisojen ehdoton yllättäjä oli Vertikaalin vasta 17-vuotias Tomi Nytorp, jonka suoritus sai yleison huokailemaan - ja nauttamaan kerta kerran perään. Uloittuvuusongelmat ja etkä vielä kokemattomuudesta johtuvat aristelet vaikeita liikkeitä jumiuttivat Tomin useaan kohtaan heti ensimmäisestä kahdesta alkaen, mutta juuri kun katsomo alkoi purakoittaa hapen puutteesta, karkottavat sormet tapasivat otteen ja matka jatkui ana toisen katon vimuisele otteelle asti. Nuorena mieheä on jo nyt valmis taikina mestariksi leipomiseen.

Juha Saatsi oli puolustamassa kahta mestaruuttaan. Hattutempu ja kuitenkin tekemättä. Juhan suoritus saavutti tattu kulmikkuus ja etenkin yksilöllisyys: hän kipei toisella pysyvuuspuolella asti tasalleen päinvastaisella ottejärjestyksellä kuin kaikki muut finalistit. Tämä oli kuitenkin ihmisen vaara lähestymistapa ja toisella katolla pitkälinen hapulu johti kovasta silkeydestään tunnetun miehen putoamiseen.

Ainoan varjon kisoille loi Markku Tawastin hurja putoaminen. Markku kipei toisen katon alla olleen poskikkulan keskikohdan varmistuksen ohji ja yritti kipata jo seuraavaa otteen irrotessa. Löysät suussa ja jo muutenkin kaukana olleen varmistuksen takia mies putosi pitkälti ja sitä seurannut heilunliike oli kohtuuttoman hurja. Seinän rakenne oli nojaava, joten tukipilarit olivat sen etapuolella, ja Markku hujahti selkää edellä keskimmäistä hipoon. Patoamatka olikin sitten jo törmäyskurssilla ja kaiken lisäksi koysi tarttui kiinni palan liitoskohtaan. Tämä olisi pitänyt voida valttia. Koska kipeilijän sääntöjen mukaan, hylkäämisen uhalla, saa ohittaa jatkoa, oisi tuomariston pitänyt valittomasti reagoida - katkaista mustikki ja käskää kipeilijä palaamaan takaisin.

Seinän rakenteellisen ratkaisun osalta asiaan puhti on mutkikkaampaa. Näin negatiivista seinää on vaikea (=kallis) rakentaa muuten kuin nojaavaksi. Ja mikä seinä sitten pitää olla negatiivinen? Elusjassa kai näyttävyyden vuoksi, mutta liellä-mättä se myös antaa paremmat mahdollisuudet tasasemmalle kisaalle, alussa mitataan voimat (virheet eivät johda putoamiseen yhtä herkästi kuin pienillä otteilla), ja vasta loppupuolella kestävyys ja tekniikka. Mutta mikä on tärkeintä? Aikaisemmat mestaruuseinät ovat olleet takas ja päältä kantava - ja ylivoimaisesti turvallisempia kiivettä. Itsekin niitä kyhänneenä tiedän kyllä työmaaran kasvavan poteroissa, mutta katsoisin turvallisuuden tärkeimmäksi tekijäksi tässä, niin kuin kaikessa kipeilyssä. Oletan kiipeilyliikunnan esittävän oman lausuntensa ja suosituksensa seuraavia ja yhä hienompia SM-kisoja silmällä pitäen. JB

sm-96 -kisojen tulokset

Sij.	Nimi	Seura/maa	Esikarsinta	Semifinaali	Finaali
1.	Henrik Suihkonen	SAKE	top	top	26
2.	Tomi Nytorp	Vertikaali	60/60+	top	33+
3.	Juha Saatsi	Vertikaali	top	top	31
4.	Chris Fossli	Norja	top	top	31-
5.	Morten Josephson	Norja	top	top	28-
6.	Markku Tawast	SAKE	top	top	25
7.	Pääl Benum Reiten	Norja	top	top	21
8.	Vesa Salonen	Vertikaali	top	top	18-
9.	Henri Pöyry	SAKE	top	top	10-
10.	Sampo Kiestiläinen	USC	top	39-	
11.	Martin Nugent	SAKE	top	34-	
12.	Rami Haakana	SAKE	top	33-	
13.	Jari Pöllänen	SAKE	top	33-	
14.	Petri Koponen	SAKE	top	32-	
15.	Jukka Guimarães	SAKE	top	32-	
16.	Lauri Westling	Tapamilan Erä	top	31-	
17.	Sampa Jyrkyne	Vertikaali	top		
18.	Antti Hyökki	USC	top		
19.	Marko Heino		33-		
20.	Eero Miettinen	Vertikaali	33-		
21.	Atte Piironen	CC-Pori	33-		
22.	Rami Lappalainen	SAKE	33-		
23.	Jari Mikkonen	USC	32		
24.	Kalle Erkkola	Tapamilan Erä	32		
25.	Jani Lunnas	Karelian Kiip.	30-		
26.	Jani Nuutinen		28-		
27.	Pirkka Luukkonen	Tapamilan Erä	23		

Karsinta- ja finaali-
vaikeusasteet ovat reitin-
tekijöiden arvioita.

Sij.	Nimi	Seura/maa	Karsinta	Finaali
1.	Pia Pylvänäinen	Tapamilan Erä	top	top
2.	Anne Pietilä	SAKE	top	42+
3.	Helene Bel Laszlo	Norja	top	41-
4.	Eerika Lipsanen	Krusi	56-	40
5.	Sahne Tahilinen	Tapamilan Erä	57-	39+
6.	Katja Saavalainen	Tapamilan Erä	48	32
7.	Anu Heikurainen	SAKE	42	

SM-mitalistit (kansallinen sarja): Eerika Lipsanen, Anne Pietilä, Pia Pylvänäinen, Henrik Suihkonen, Tomi Nytorp ja Juha Saatsi.

WWW.HRT-HOLDS.COM
MAAHANTUOJA SUOMESSA VANDERNET OY
JÄLLEENMYYJÄT KATSO WWW.VANDERNET.COM

JOENSUUN AREENAN KIIPEILYSEINÄ

Areena on suomen suurin puurakenteinen halli, jossa sijaitseva kiipeilyseinä on nyt avattu yleisölle. Areenasta itsestään löytyy tietoa Areenan omilta sivuilta www.joensuuareena.fi. Kiipeilyseinä sijaitsee Joensuun Areenassa takasuoralla, pituus- ja seiväshyppypaikkojen vauhdinotokaistojen ohessa. Kiipeilijät käyttävät siis osittain samoja tiloja hyppääjien kanssa.

Hinnoittelu:

Kertamaksu 6 euroa (Karelian kiipeilijät ry:n jäsen 3,5 euroa) 10 x kortti 50 euroa. Hinnat ovat alustavat, Areenan hinnoittelua ei ole vielä lopullisesti päätetty. Karelian kiipeilijöiden ilmainen seuranvuoro keskiviikkoisin klo 18.00 - 21.00. Miten Areenaan pääsee kiipeilemään: - ohjatun ryhmän mukana (ohjaajan oltava KTO, KO tai RCI). - itsenäisesti kunhan on voimassa oleva KTO, KO tai RCI-kortti tai käynyt vähintään seinäkiipeilyn alkeiskurssin tai omaa vastaavat tiedot/taidot. Taidot todennetaan näyttökokeella paikan päällä Karelian Kiipeilijöiden valtuuttamalle kouluttajalle. Lisätietoa seuran sivuilla (www.kiipeilijat.net), sinne tulee näyttökokeesta tarkkaa päivitettyä infoa. Näyttökokeesta saa todistuksen, jonka jälkeen jokaisen täytyy rekisteröityä areenan kiipeilyseinän käyttäjäksi.

Kiipeämään mennessä ota kouluttajakortti tai näyttökokeen todistus mukaan ja esitä Areenan henkilökunnalle. He antavat kaavakkeen joka pitää täyttää ja hyväksyä. Kaavakkeessa on terveystarkastus ja seinän käyttösuunnitelmät. Alaikäiseltä kysytään vanhemman suostumus eli allekirjoitus. Tämän jälkeen vaan ostamaan sisäänpääsykortti ja kiipeämään!

Milloin pääsee sisälle? Kannattaa opetella lukemaan Areenan nettisivuilta varauskalenteria ja tapahtumia, jotta tietää milloin hallilla on kiipeily estäviä tapahtumia. Sieltä näkee esimerkiksi milloin on Joensuun Katajan pituushyppy harjoitukset tms. Ylipäätään päivisin hallissa on tilaa ja hiljaista. Pelit eivät vaikuta kiipeilyseinän

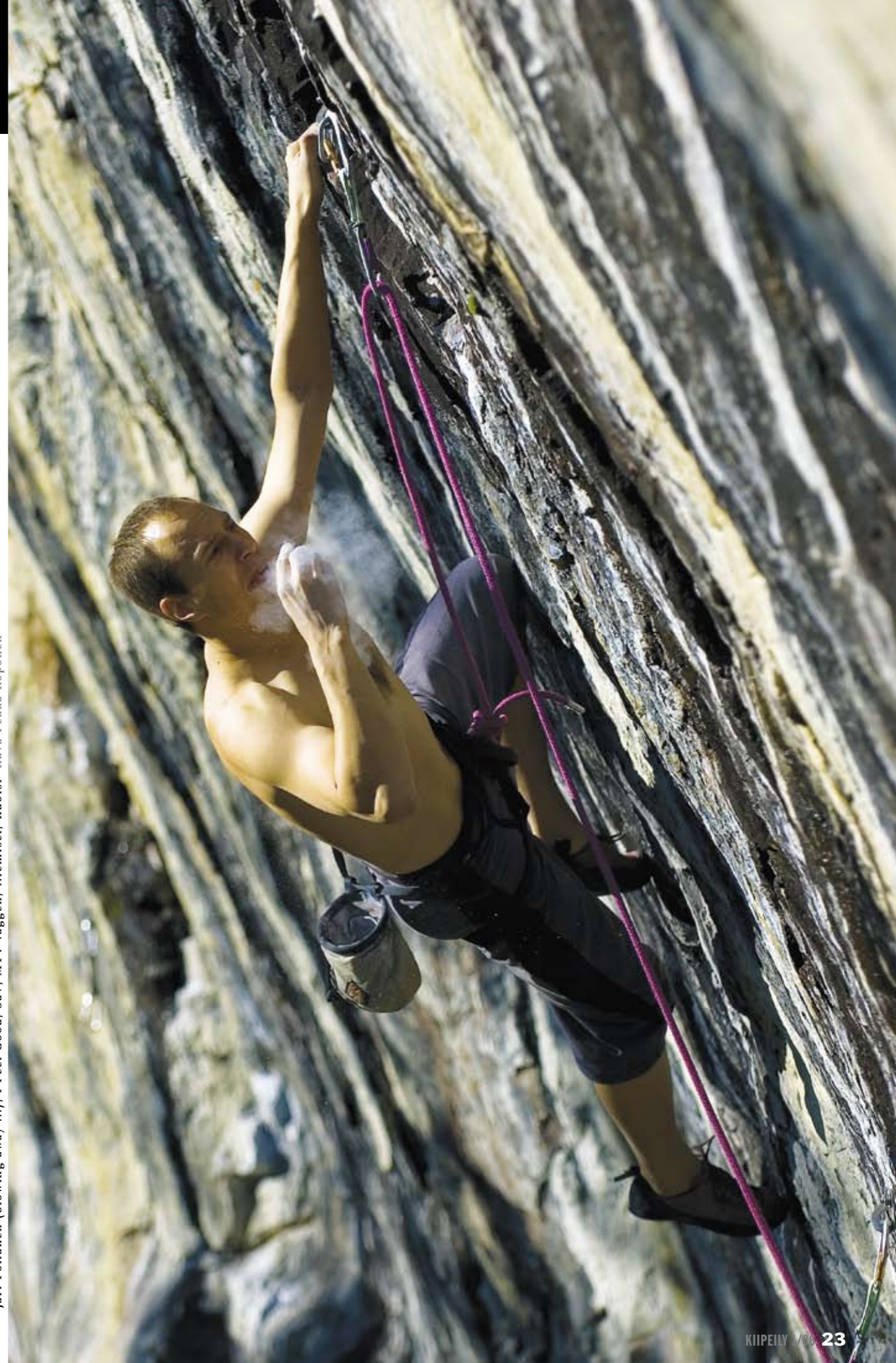
käyttöön eli voi kiipeillä (silloin voi olla kylläkin 1000–2000 katsojaa), eli suositellaan niille, joilla ei ole esiintymiskammosa!

Seinän mitat: "Kisaprofiilit" 2 kpl 19 m korkeita, noin 6 m ulospäin kallistuvia, kiipeilymatkaa 22 m. Keskellä noin 10 m korkeaa seinää. Yläköysipisteitä 10 kpl + kisaprofiilien yläosassa yhteensä 4 lisää. Liidipultteja 104 kpl. Koko seinän leveys on noin 14 m ja seinäpinta-ala noin 250 m². Reitit tehty ja tehdään jatkossakin erivärisillä otteilla ja niistä tulee olemaan seinän vieressä info vaikeuksista ym. Tällä hetkellä reittejä noin 20 kpl. helpoista aina 8:n linjoihin asti. Areenan kiipeilyseinällä järjestetään vaikeuskiipeilyn (on-sight) SM-kisat 22.4. ja syksyllä PM-kisat 14–15.10.

Galleria

Galleria julkaistaan jokaisessa kiipeilylehdessä. Lähetä omat täysosumasi kuvatoimituksen osoitteeseen: aineisto@climbing.fi

Jari Pöllänen (blowing away ...), I Feel Good, 8a+, MTV väggen, Niemisel, Ruotsi. Kuva Pekka Koponen

Telemark # Randonee # Freeride # Lumiturvallisuus # Tunturihihto # Jääkiipeily # Retkiliustelu

Kiipeilytossut
Boreal Crux 94 €
Boreal Piraña 98 €
Millet Krucial 124 €

Kiipeilyköydet
Edelweiss, Millet, Beal

Edelweiss Oxygen 8,2 60 m 156 €

Kaikki Trango tuotteet

-20%

Free Heels myymälästä Kangasalta

Tarjous on voimassa vain tätä ilmoitusta näyttämällä 1.4.2006 asti

Millet Rock & Ice
290 €

Headless MadameHook Straight + Leash
219 €

Jääkiipeilyyn:
BD, Trango, Stubai

Suojaa pääsi...
Erä Petzl Elios kiipeilykypärä
50€

Free Heels
freeheels.fi

Kiipeily # Melonta # Retkeily # Seikkailu # Reippailu # Retkikunnat

Crispi # Dynafit # 7tm # Rottfella # Arva # Zag # Karhu # Black Diamond # Edelweiss # Stubai

Antti Liukkonen, Massukka 7a, Ihasjärvi, Mikkeli. Kuva Sami Romppainen

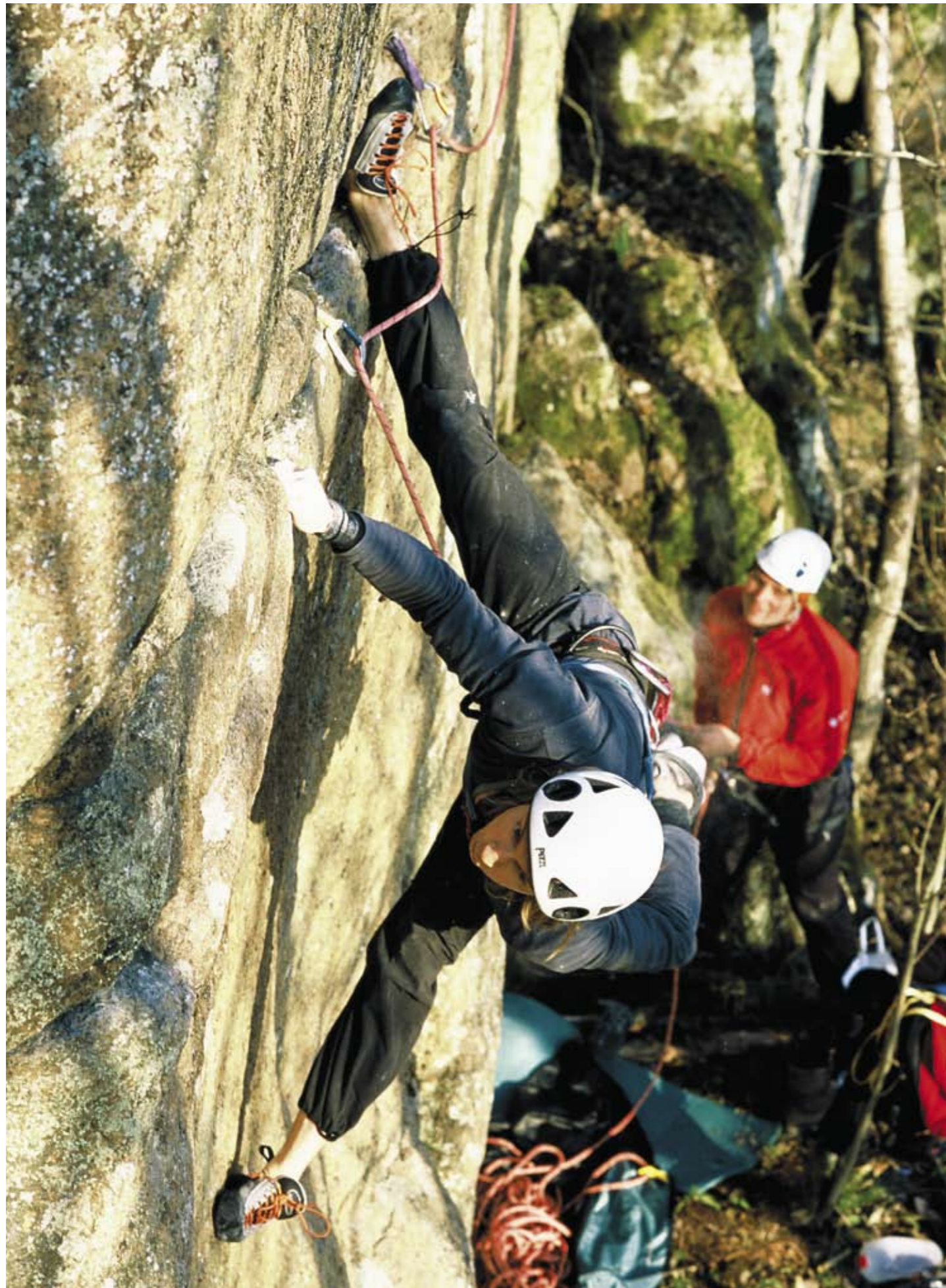

Kaisa Härkönen, Patrick Forsblom'n "Kesä-Esa", Olhava. Kuva: Pekka Koponen.

Kalle Viira, Nailbiter (16), Gibraltar Peak, Australian Capital Territory. Kuva Helja Karra

Tuomas Sovijärvi, Island Peak, Kaakkoisrinne / Eteläharjanne, Khumbu, Nepal. Kuva Samuli Mansikka 2005

"Talvivaeltamisen perusteet, varustautuminen asian mukaisesti talviolosuhteisiin, kyky liikkua talvisessa maastossa, toimintakyvyn ylläpitäminen sekä kyky majoittua myös hätätilanteissa, ovat katoavaa kansanperinnettä. Liikkuminen rinnealueiden ulkopuolella, mahdolliset riskitekijät huomioiden vaatii erikoisosaamista, jota ei kannata opetella kantapään kautta, sillä luonto opettajana on usein kovakourainen. Liikkuminen sekä toiminen jyrkillä, lumisilla ja/tai jäisillä pinnoilla vaatii vahvaa syventymistä alan asiantuntijoiden johdolla jääkiipeilyn perusteisiin sekä varusteisiin.

Näistä perustekijöistä yhdistettynä oikeaan asenteseen sekä jatkuvaan taitojen ylläpitoon syntyy osaaminen, joka on jokaisen valvutuneen ohjaajan sekä harrastajan kansalaistaito; talviturvallisuus!"

Talviturvallisuuskurssi kehittäminen sai alkunsa vuonna 2001, jolloin Suomen Hiihdonopettajat ry:n valtakunnallista hiihdonopettajien koulutusjärjestelmää uusittiin kansainvälisen hiihdonopettajajärjestön, ISIA:n, standardien mukaiseksi. Suomalaisesta hiihdonopettajien koulutusjärjestelmästä puuttui turvallisuuspainotteinen "Mountain Safety"-kurssi. Kurssin sisältö räätälöitiin suomalaisen maastoon ja suomalaiselle käyttäjäkunnalle sopivaksi. Sisällössä huomioitiin myös tarve ymmärtää vuoristo- ja jäätikköolosuhteita, joita Suomen kamaralla ei esiinny. Hiihdonopettajakoulutuksen näkökulmasta tämä katsottiin tarpeelliseksi, että saadessaan kansainvälisen hiihdonopettajan pätevyyden, myös suomalaisella hiihdonopettajalla tulisi olla perustietämys lumiturvallisuudesta erikoisolosuhteissa, maamme rajojen ulkopuolellakin. Kurssin kehittävävaiheessa kokoon kutsuttiin merkittävimmät alan asiantuntijajärjestöt ja tavoitteeksi laajennettiin kaikkia osapuolia hyödyntävä kurssikonaisuus. Kehitystyö aloitettiin kolmen järjestön kesken. Edellä mainittu Suomen Hiihdonopettajat ry toimi koollekutsujana, jonka jäsenistö koostuu yleensä hiihtokeskuksissa toimivista hiihdonopettajista ja joka kursseillaan kouluttaa vuosittain noin 300 hiihdonopettajaa. SHOry:n osaamisalueeksi kurssilla muodostui luonte-

TALVITURVALLISUUSKURSSI – talviretkeilijän tehopaketti

vasti lumiturvallisuus, ja -tietoisuus sekä lumiturvallisuusvälineiden käyttö. SHOry on ollut myös Ilmatieteentaitoksen ja Suomen Hiihtokeskustiedustuksen kanssa erillisessä Lumimiesprojektissa, jossa kartoitetaan lumiolosuhteiden muutosta tällä hetkellä viidessä hiihtokeskuksessa. Suomen Kiipeilyliitto (SKIL) on kansainvälisen kiipeilyliiton UIAA:n jäsen, jonka tarkoituksena on edistää suomalaista kiipeilyn harrastusta sekä ylläpitää ja kehittää kiipeilyn ohjaajakoulutusta. Suomen Kiipeilyliiton osaamisalue kurssilla painottuu liikkumiseen jäisillä ja jyrkillä pinnoilla sekä kiipeilytekniikan ja -välineistön peruskäytön opetukseen. Laskuvarjojääkärikilta on järjestö, joka kouluttaa vuosittain avoimilla jäätikkövaeltajakursseillaan noin 200 henkilöä. Laskuvarjojääkärikilta on saavuttanut kansainvälisestikin merkittävän aseman vaativien arktisten alueiden ja vuoristoseutujen vaellusten osajana. Viimeisin retkikunta palasi keväällä Mt. Everestin huiputusyrityksestä ja seuraava retkikunta starttaa maantieteelliselle pohjoisnavalle keväällä 2006. Laskuvarjojääkärikilta vastaa kurssilla talvivaeltamisen perusteiden sekä jäätikköalueella liikkumisen opettamisesta. Tämän lisäksi kurssilla käydään läpi suunnistamista, selviytymistaitojen osalta tulente-koa talviolosuhteissa, hätämajoittumista lumeen sekä ensiapua.

Talviturvallisuuskurssi on kaikille avoin. Kurssi sopii kaikille joko harrastuksen tai työn puolesta talvisissa olosuhteissa liikkuville, olivatpa välineet sukset, lumilauta, lumikengät tai vaikka moottorikelkka ja liikuttiinpa sitten rinnealueilla, hoidetuilla laduilla tai niiden ulkopuolella. Kurssille voi tulla ilman aiempaa talviretkiäkokemusta, mutta tulijoilla tulisi kuitenkin olla riittävä henkilökohtainen varustus talvisiin retkeilyolosuhteisiin. Erikoisvarusteita esimerkiksi kiipeilytoimintoihin ei tarvitse omistaa. Kurssi toteutetaan teorian osalta Lapin Urheiluopistolla ja käytännön osalta Position Korouomassa. Kurssi kestää viisi päivää, 15.–19.3.2006. Kurssin hinta on Suomen Hiihdonopettajien, Suomen Kiipeilyliiton, Laskuvarjojääkärikillan sekä Suomen Ladun jäsenille 420 € ja ulkopuolisille 490 €.

Retkeilyssä "vanhat hyvät taidot" ovat arvossa arvaamattomassa, mutta kehittyvä teknologia ja tieto-taito tuo osaltaan oman lisänsä mahdollisuuksiin harrastaa turvallisesti talviliikuntalajeja kauempanakin asutuksesta sekä kiperässä paikassa selviytyäkin suomalaisessa talvisessa luonnossa. Kouluttautuminen kannattaa!

Teksti ja Kuvat Oula-Matti Peltonen

Sondausharjoitus käynnissä Korouomassa

Lumiturvallisuus analysointia

LISÄTIETOJA:

Oula-Matti Peltonen
Lapin Urheiluopisto/ Adventure Center
Hiihtomajantie 2, 96400 Rovaniemi
puh. 040 7547613

Teemun Talli, eli Circus training

Mies

Hyvinkäällä asuva 34-vuotias Teemu Ojala aloitti kiipeilyn 90-luvun alkuvuosina. Hän on Suomen boulderoinnin pioneerejä ja muun muassa Piilolammen boulderalueen kehittäjä. Myös Jaanankalliot köysireitit ovat pitkälti saman miehen käsialaa. Sportin ja boulderoinnin lisäksi lähellä Teemun sydäntä ovat teknoaminen ja trädikiipeily. Telinevoimistelutausta näkyy paitsi keivin oheisvarustuksessa, myös teräksisessä fysiikassa sekä koordinaatiossa ja notkeudessa.

Seinä

Ajatus oman ”keivin” rakentamisesta syntyi jo heti kiipeilyn aloittamisen jälkeen. Teemu oli omien sanojensa mukaan laiska lähtemään treeneihin pidemmälle ja töiden jälkeen matkustamiseen yleiselle seinälle kului aina tunti poikineen. Myöhemmin perheellisenä aika oli vielä enemmän kortilla. Ensimmäiset omat treenipaikat olivat työpaikan alakerrassa ja kierrätyskeskuksen yläkerta, jotka molemmat aikanaan lähivät alta erinäisten syiden takia.

Muutettuaan maaseudulle remonttia kaipaavaan omakotitaloon Teemu päätti samalla vauhdilla ottaa ”hyötykäyttöön” asuintalon läheisyydessä sijaitsevan vanhan kanalan. Rakennukseen piti rakentaa sähköt ja jonkinlainen eristys. Kaksikerroksisen tipulan välikatto sai tuta korkeampaa tilaa haluavan Teemun väkivahvojen käsien purkuvoiman. Katon poistamisen seu-

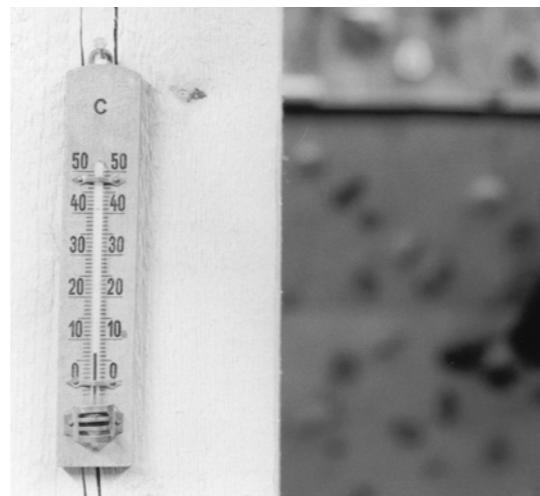
Vaativa testijoukko ottaa kaiken irti Teemun cavesta.

rauksena tilassa on ruhtinaallisesti korkeutta; boulderseiniä ei ole tarvinnut rakentaa lähellekään tilan maksimikorkeuteen, vaan jokaisen seinäprofiilin päällä pystyy seisomaan suorassa. Kuitenkin seinät ovat jopa 5.2 metriä korkeat. Tilan korkeus tuo paikkaan ilmavuutta.

Seiniä on neljä erilaista: kaksi negatiivista erilaisilla lipanylityksillä varustettua, yksi jyrkän alun ja pikkulipan jälkeen lieväksi släbiksi muuttuva sekä oma suosikkini, alun negatiivisesta pyöreästi positiiviseksi pullistuva seinä täydellisellä Fontsu-päälleenousulla!

Lähes jokaisella profiililla on erilaisia pysty- ja sivulippoja, joten tiloja löytyy lähes joka lähtöön. Pullistuvan profiilin pyörityvä ylöstuolo on käsitelty hiekalla ja hartsilla ja pienillä otteentapaisilla ulokkeilla, jolloin yhdessä päälle nousun korkeuden kanssa saadaan aikaan aitoa Bas Cuvier-tunnelmaa; puoliksi manttelin ja toinen käsi kitkalla -vedon yhdistelmä yhdessä epätoivoisesti pitoa etsivän korkean jalan kanssa! Tämä pyörityvä seinä on toteutettu naulaamalla lyhyitä kakkosnelosen pätkiä vierekkäin karkean profiilin aikaansaamiseksi. Tämän päälle on kiinnitetty viiden tuuman lautaa koko matkalle oikean pyöreäyden saavuttamiseksi. Lopuksi koko komeus on päällystetty helposti taipuvalla neljän millin vanerilla, johon on vasta asentamisen jälkeen tehty reiät satiaisille eli otekierteille.

Kaikki seinät on valmistettu 12-millisestä sekaveresta, halvinta mahdollista mitä kaupasta saa ja itse rei’itetty satiaisia varten. Aiemmissä seinistä oli jäänyt yli 8-millisiä satiaisia, jotka sopivat 12-milliseen levyyn joten tuhdimpaa levyä ei kannattanut ostaa. Ja hyvin on toiminut! Runkorakenteet on kasattu perinteisesti kakkosnelosesta joille löytyy runsaasti kiinnityspaikkoja rakennuksen puupalkeissa. Kaikki levypinnat ovat käsittelemättömiä, helpottaakseen muutos-

ja korjaustöitä. Teemu olikin muuttanut jo kahdeksan otteeseen seinän profiileja kyllästyttyään vanhoihin. Maalattua ja kitattua seinää ei ala kovin mielellään repimään auki ja muuttamaan! Kaikkiaan seinäpinta-alaa on noin 50 neliometriä. Kustannuksia isäntä ei ole missään vaiheessa laskenut (uskaltanut laskea?), osa materiaalista on ollut valmiina ja muuta on hankittu usean vuoden aikana. Onpa seinässä aimo liuta kaveiden otteitakin. Suurin menoerä kotiseinän valmistuksessa onkin yleensä otteiden hankkiminen.

Otteet

Jalkaotteina on pieniä ja vielä pienempiä, sekä aivan minimaalisia itse tehtyjä puulistoja, joista ohuimmat on valmistettu kestävästä tamesta. Olinkin huomaavinani vaihkaa minuun onnettomaan fuskaajaan heitetyistä mulkaisuista, että pieniäkään käsiotteita ei ole tarkoitus käyttää jaloilla.

Itse puusta tehtyjä otteita on seinillä melko paljon, useimmat näistä pienehköjä, mutta joukossa on myös muutama kokoluokkaa ”iso pää.” Vaikka otteita aina tietenkin tarvittaisiin lisäksi, on Teemu hiljattain heittänyt menemään pari muovikassillista huonoimpia vanhoja otteita. Kaikki tarpeeksi kauan sisäseinillä treenanneet muistavat, etteivät otevalmistajat kymmenen vuotta sitten aina miettineet ergonomiasta ja sormiystävällisyyttä, jotka kuitenkin ovat tärkeimpiä ominaisuuksia treenioiteissa.

Epoxihartsin ja hiekan sekoitusta on käytetty seinillä paitsi muutamassa kohdassa pinnan kitkaa lisäämään, myös erilaisia kuoppia ja ulkoneimia luotaessa. Varsin toimivia ratkaisuja ja tuovat seiniin mukavasti ulkokiipeilyn tuntua.

Treeni

Teemu treenaa seinällään satunnaisesti fiilingin mukaan, usein mukana ovat lähiseudulla asu-

vat Arska ja Mikko, jotka olivatkin paikalla testiryhmän saapuessa. Voimaharjoitteluun löytyy riittävästi erilaisia profiileja ja otteita, niin että pystyy kyllästymättä harjoittelemaan erilaisia ominaisuuksia. Varsinaisia merkittäviä boulderiteita ei ole, mutta kaverit näyttivät ulkomuistista useita erittäin mielenkiintoisia, joskin kirjoittajalle varsin voimallisia ongelmia.

Keivissä pystyy helposti tekemään myös kesätyyppäharjoitusta, seinäpinta-ala ja otteiden määrä sekä variaatio mahdollistavat tämän. Teemu tekee lisäksi oheislaitteilla runsaasti kehon hallintaa, tasapainoa ja voimaa kehittäviä harjoitteita.

Extrat

Lisävempaimissa lämmittelyyn ja oheisharjoitteluun löytyy! Campus, sormilauta, renkaat, slack-line, ladder, yksipyöräinen, skeittilauta, trampoliini, erilaisia käsilläseisontatelineitä, painonnostopenkki ja ylätalja joitakin mainitakseni! Kaikki ovat käytössä ja kirjoittajakin ehti nolaamaan itsensä, yrittäessään matkia erinäisiä Teemun näyttävää helpolta vaikuttavia sirkusnumeroita... Tilassa on myös yläköysjärjestelmä lähinnä Teemun lapsia varten.

Ainoa varsinainen puute keivissä on, myös isännän mukaan, lämmöneristyksen riittämättömyys kylmillä keleillä. Testiryhmän vieraillessa heti kovien yli 25 asteen pakkasten jälkeen, oli tilassa vain muutama plusaste edellisenä päivänä päälle laitettujen puhaltimen ja patterin ponnisteluista huolimatta. Teemu aikookin parantaa eristystä ja muurata rakennukseen piipun paitsi keivin, niin myös alakerrassa sijaitsevien autotallin ja verstaan pysyvää lämmitystä varten.

Epic

Purkuvaiheessa Teemu oli iskenyt neljän tuuman naulan käteen luuhun asti pystyyn, emme suosittelut lukijoita kokeilemaan!

Vieraskommentteja

- Loistava alkulämmittelyvälineistö.
- ”Tällaisesta treenipaikasta olisi useampi pienempi kiipeilyseurakin kateellinen. Teemun vaimo leipoo erittäin maukkaita perunarieskoja!”
- Korkeus tuo tilan tuntua
- Paljon mielenkiintoisia toimivia yksityiskohtia

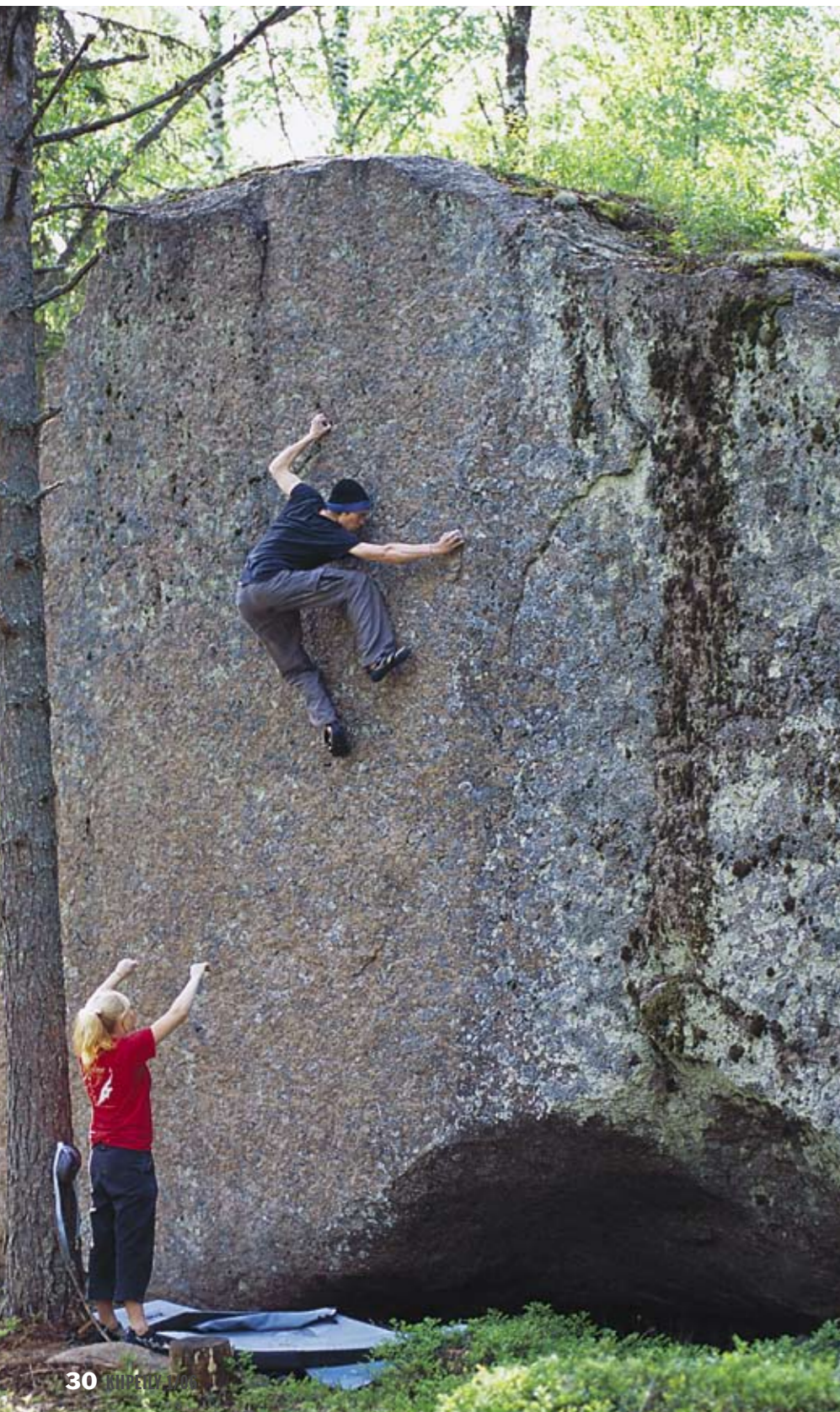

Mikko Nurminen loistavilla kotikeivillä slouppereilla.

Kuutti Huhtikorpi

Teksti Joonas Sailaranta

Tommi Nyström

Heikki Toivanen

Nimi: Kuutti Huhtikorpi

Ikä: 18v

Kotipaikkakunta: Helsinki

Kiipeilyvuodet: 10

Seura: Tapanilan erä

Treenipaikka: Pasilan cave & HKK

Koulu: Mäkelänrinteen lukio

Kisamenestys: PM-1 (Junnut 2003)

Suomi-Cup voitto 2005

Ticklist ulkona: Red Point: Jai Dum 8b

On Sight: Gaeng som plaa 7c+

Boulder: Supermartikainen 7C

Sponsorit: Camu

Terve Kuutti! Tulit juuri Thaimaasta ja tulokset voimme lukea spotterista, mutta mitä muuten tykkäsit paikasta? No olihan se ihan kiva mesta, mutta kiipeily olisi voinut olla hieman monipuolisempaa. Useimpien reittien vaikeusaste muodostui muutamista boulder mooveista.

Sinulla on vahva sisäseinä- ja kisatausta. Olet viime aikoina kuitenkin kiivennyt paljon myös ulkona. Mistä moinen muutos? Aluksi ajattelin ulkokiipeily hyvänä harjoitteluna huonoon jalkatekniikkaan, mutta homma oli liiankin mukavaa...

Kisaat tänä vuonna viimeistä vuotta nuorten sarjassa. Aiotko panostaa täysillä vikaan vuoteen? Aluksi oli tarkoitus, mutta luultavasti osallistun kahteen Eurooppa-Cupin kilpailuun ja MM:iin. Niihin panostan tietysti täysillä.

Buenos Aires 6c Liljendal

Olet käynyt vuosien varrella paljon kansainvälisissä nuorten kisoissa. Onko sinulla suunnitelmia jatkaa tätä vielä myös aikuisten puolella osallistumalla esim. Maailman Cupin kisoihin? Muutaman ensimmäisen vuoden aikana keskityn varmasti vain kehittämään tekniikkaa ja kuntoa. Sen jälkeen osallistuminen riippuu tilanteesta ja kiinnostuksesta.

Kumpi tällä hetkellä kiinnostaa enemmän, kalliit vai kisaseinät? Kyllä kalliit kiinnostaa enemmän, mutten silti jättäisi kisoja väliin vain päästäkseni ulos kiipeämään.

Kerro meille mikä on vahvuutesi? Konemainen harjoittelu.

Hyviltä kiipeilijöiltä aina kysytään treenivinkkejä. Onko niitä jaettavaksi? Monet keskittyvät siihen missä ovat itse hyviä, eivätkä siihen missä ovat huonoja. Eli tulisi panostaa omiin heikkouksiinsa.

Olet kova mies treenaamaan ja olet käsittäkseni myös tottunut harjoittelemaan systemaattisesti. Treenaatko vielä ohjelman mukaan vai vedätkö fiilis pohjalta? Kyllä mulla on ohjelma, jonka mukaan harjoitelen, mutta mä oon otanu mukaan myös tiettyä fiilistä. Eli vaikka ohjelman mukaan olis harkat saatan pitää lepopäivän, jos oon ihan hajalla. Lepo nimittäin on tärkeää, mutta monet treenaa silti niin kauan, että saa nuhan tai kuumeen ja sit niiden on pakko pitää lepoa.

Jos voimasi tuplaantuisi yhdessä yössä, minne haluaisit aamulla kiipeämään? Johonkin makeeseen boulder-paikkaan, eli luultavasti Fontsuun, koska kaikki kehuu sitä niin paljon.

Kerrotko meille vielä jotakin henkevä johon oma kiipeilysi kiteytyy? Mä en ole kovin henkevä tyyppi, joten en osaa vastata tähän mitään.

Maija Huhtikorpi

ILMOITUS (HKK/HCC-BM01042006)

1(1)

KIPEILYKESKUS TÄYTTÄÄ

Tilaisuuden nimi: Bouldering Masters 2006 Aika: 1.4.2006 klo. 11.00

Paikka: Helsingin Kiipeilykeskus Kohderyhmä: yli 14 -vuotiaat boulderoinnista kiinnostuneet.

Ohjelma: 4 tuntia kisamuotoista kiipeilyä yli kuudella kymmenellä ongelmalla

Ilmoittautuminen: lauantaiamuna klo. 10.00 osoitteessa Erätie 3, 00730 Helsinki

Lisätiedot: tilaisuutta edeltävinä viikkoina tiedotus osoitteessa www.kiipeilykeskus.com

KILPAILIJA TÄYTTÄÄ

Osallistuja Sukupuoli Ikä

Kiipeilyseura

Kiipeilyvuodet

Vakuutus (pakollinen) on ei

Osallistut lahjakortin arvontaan palauttamalla lapun kisojen yhteydessä Kiipeilykeskuksen kassalle!

Helsingin
Kiipeilykeskus

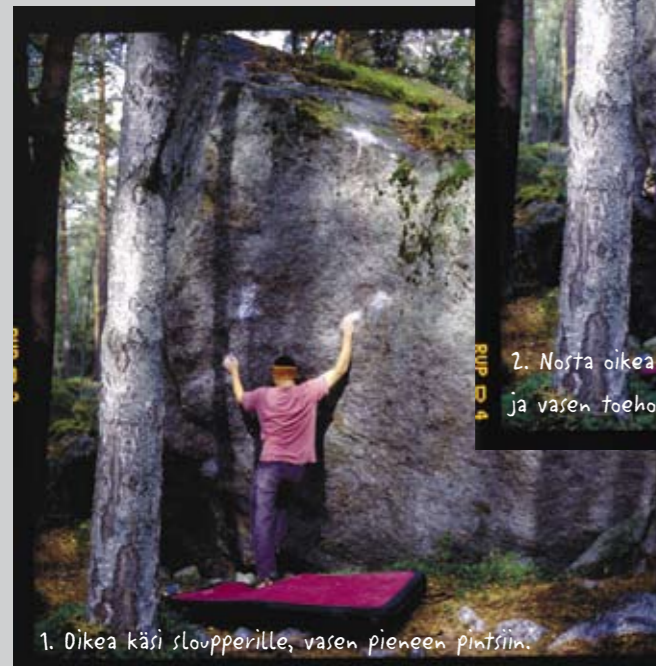

Reitti: Sirkus 7c

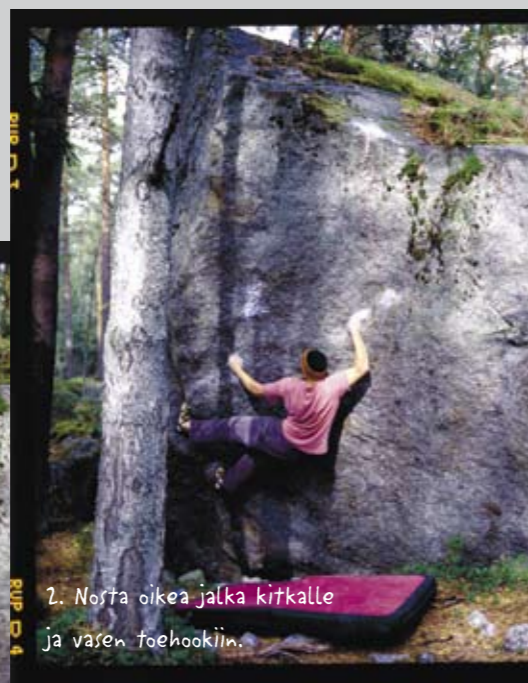
Eläinten hautausmaa, Vaasa

Muuvit: Jyrki Kauko

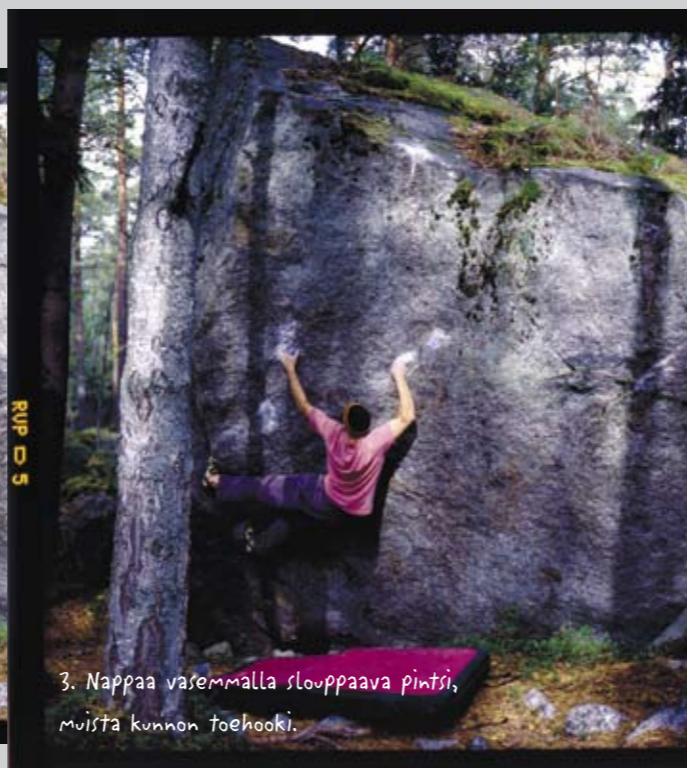
Teksti & Kuvat: Tomi Nytorp

1. Oikea käsi sloupperille, vasen pieneen pintsiiin.

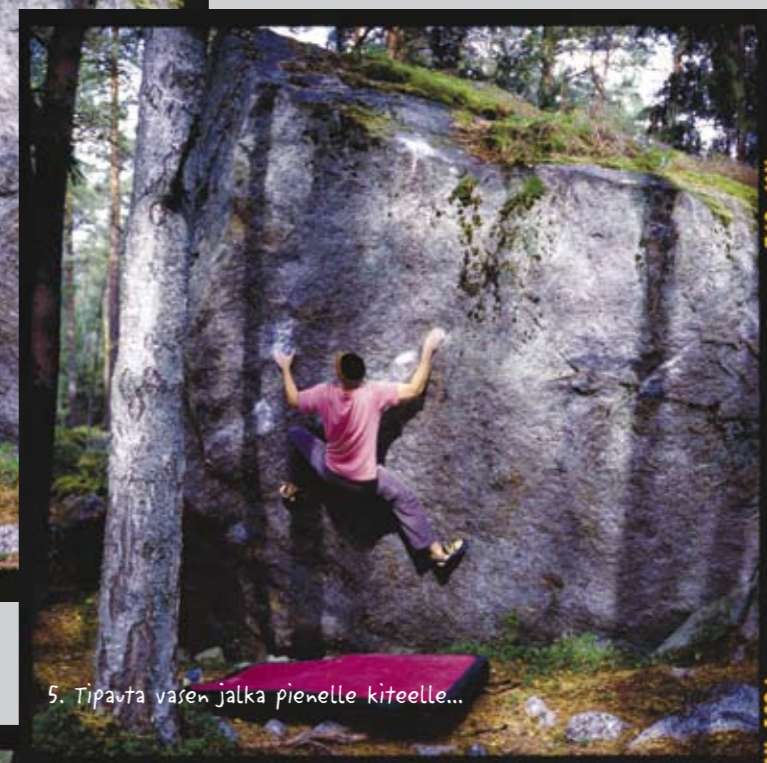
2. Nosta oikea jalka kittalle ja vasen toehookiin.

3. Nappaa vasemmalla slouppaava pintsii, muista kunnon toehooki.

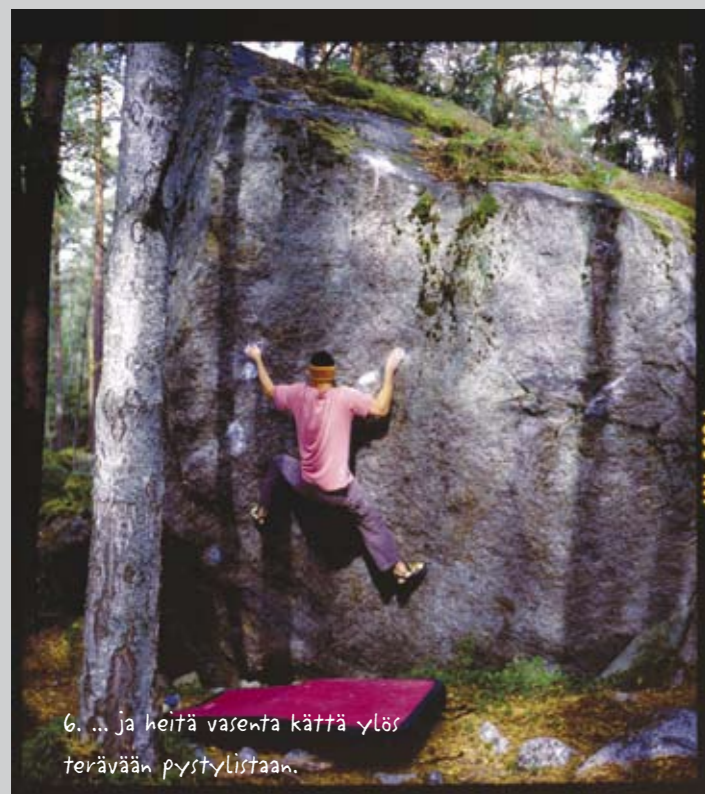

4. Pidä jalat edelleen samoilla ja siirrä oikea käsi mukavaan listaan.

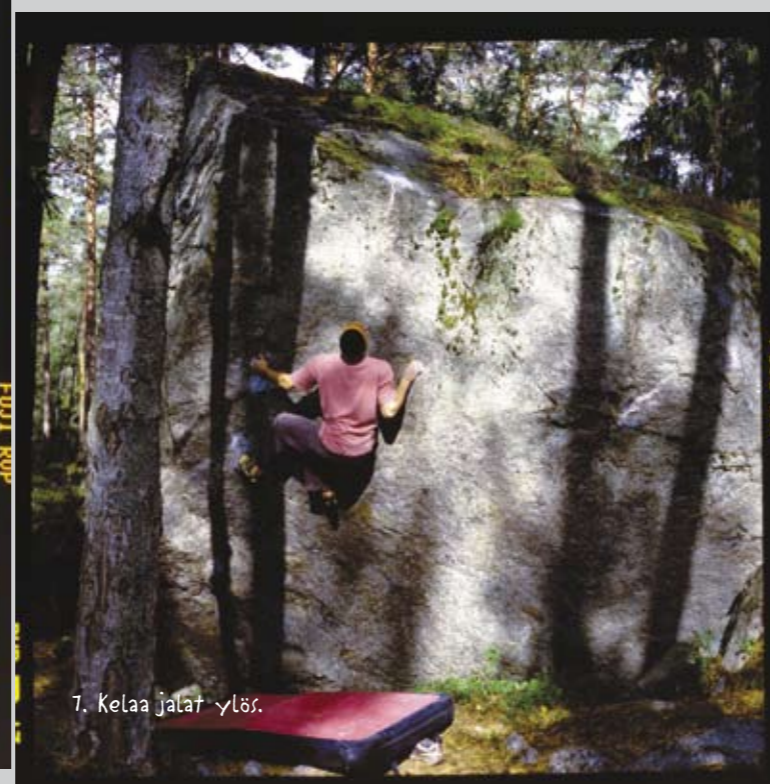

5. Tipauta vasen jalka pienelle kiteelle...

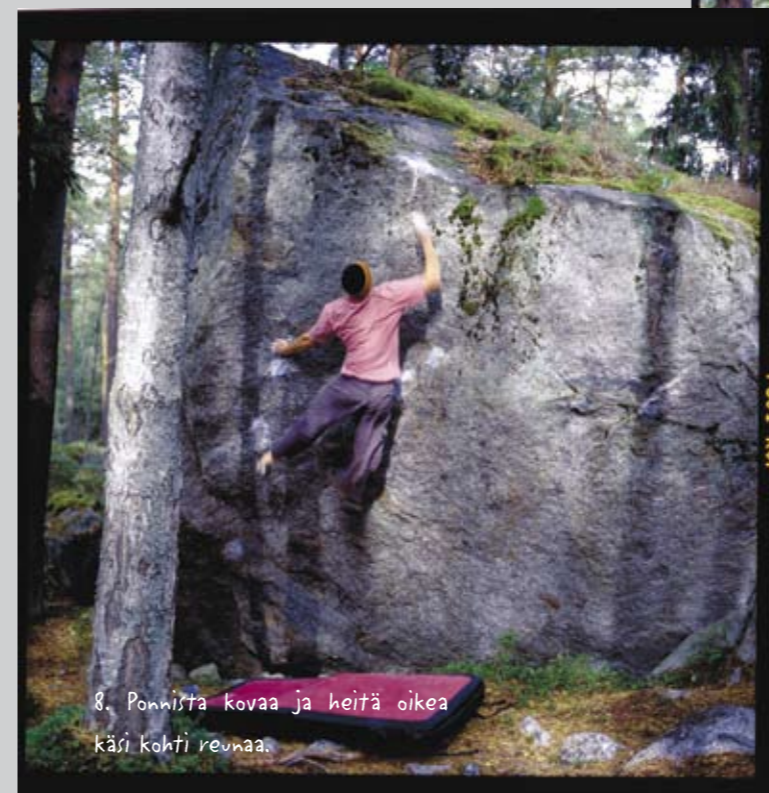
Anton Johanssonin syksyllä 2001 ensinousema reitti oli taattu klassikko heti kättelyssä. Voi vain kuvitella kuinka monia "tipuin vikassa muuvissa mutta muuten meni aika helposti" nousu tällä reitillä onkaan. Paljon mahtuu puuhaa neljään muuviin, sirkus olkaa hyvä!

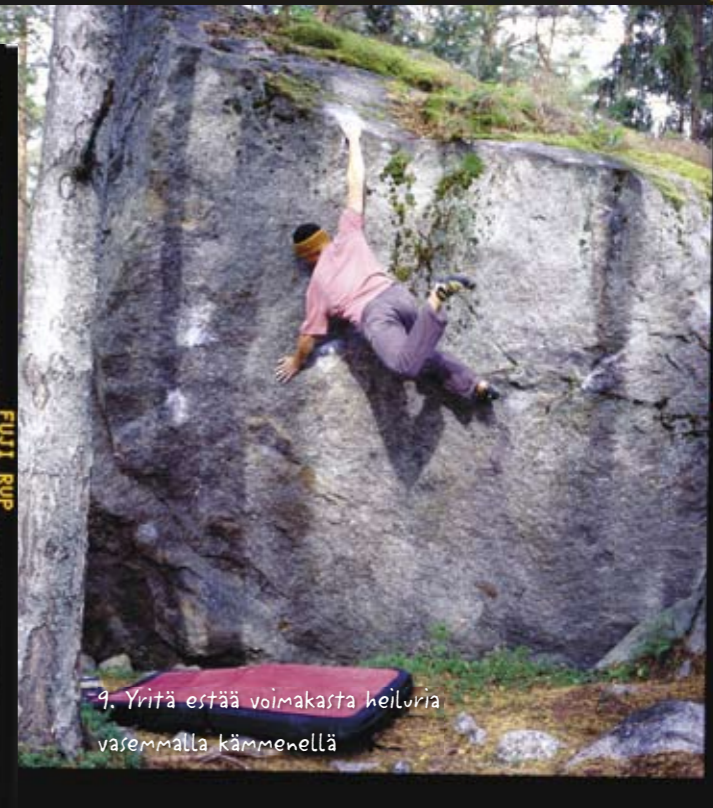
6. ... ja heitä vasenta kättä ylös terävään pystylistaan.

7. Kelaa jalat ylös.

8. Ponnista kovaa ja heitä oikea käsi kohti reunaa.

9. Yritä estää voimakasta heiluria vasemmalla kämmenellä

Meri Kyö

GRANADA

Teksti Perttu Ollila

barokkisen kirkon. Minua kiinnostavat aivan toisentyypiset kivet. Tie ylittää joen ja seuraa Río Monachilin kuivaa uomaa. Vastaaan tuleva vanha herra arvaa määränpääni, ennen kuin ehdin avata suuni kohteliaaseen kysymykseen, ja ohjeistaa kohti Los Cahorrosia: ylämäkeen. Ylämäessä lokakuisen Andalucian kuumuus tuntuu täälläkin korkeudella. Siellä täällä varjoisissa nurkkausissa nukkuu koiria, viiniköynnösten runkojen ja pelargonioiden välissä auringossa torkkuvat kissat. Edes eläimet eivät ole kiinnostuneita hölmöläisestä, joka ei ole vielä ymmärtänyt siestan merkitystä.

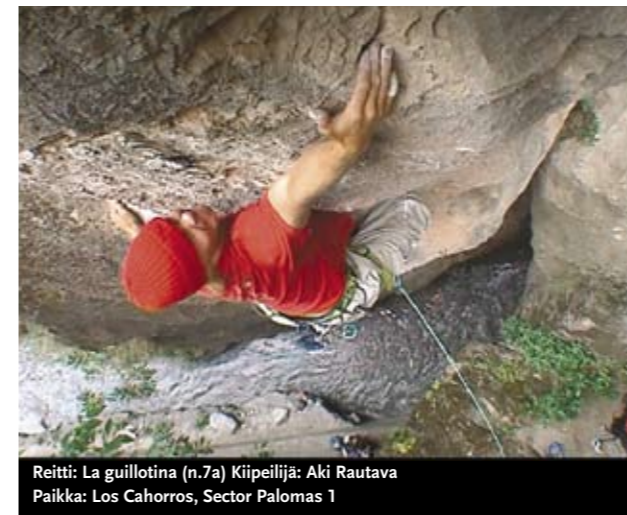
Fruta

Bar El Puntarrónin kohdalla takareisijumppa päättyy ja maasto tasaantuu viljellymmäksi. Tietä reunustavat oliivi- ja hedelmälehdot. On manteleita, chumboja eli opuntiakaktuksen hedelmiä, kirsikoita, kaktusviikunoita, hedelmiä joita en osaa nimetä millään kielellä, ja ennen kaikkea granaattiomenia. Punica granatumin sadonkorjuuaika on jo niin pitkällä, että tie on kauttaaltaan noiden Granadan tunnuskuvallisten hedelmien peitossa. Osa niistä murskaantuu kenkien alla. Tuoksu on huumaava.

Muistelen antiikin myyttiä granaattiomenaa haukanneesta Persefonesta, joka joutuu viettämään puoli vuotta Manalassa koko maanpiirin murehtiessa häntä. Persefonen puolivuotisen rangaistuksen viimein päätyttyä koko luonto iloitsee ja kevät koittaa. Tällä kertaa myytti ei ole selitysvoimainen. Tuona päivänä maistan ensimmäisen kerran granaattiomenaa, mistä ei seuraakaan puolivuotinen uni ja kuolema. Minulle granaattiomena on yhdeksänkuukautisen kiipeilyllisen elämän verenpunainen hedelmä, jonka ylikypsän lokakuisen tuoksun muistan aina.

Architectura

Los Cahorrosiin johtava tie esittelee esimerkiksi Granadan vuoristokyläen arkkitehtuurin. Talot rakennetaan hienostelematta ympärillä lojuvasta materiaalista. Kolmijapuolimetrinen leveys vastaa ympärillä kasvavien puulajien kanto-kykyä. Korkeudeksi määrittäyty se, kuinka ylös paikallinen väkivahva mutta lyhyt mies jaksaa kiven nostaa. Pituutta pistetään tontin koon mukaan ja ikkunoita puhketaan sen verran, että aurinko pysyy visusti ulkona mutta sisällä näkee jotenkuten kompastella ympäriinsä. Jopa metrin paksuiset seinät ovat oivat niin kuumina kesinä kuin

Reitti: La guillotina (n.7a) Kiipeilijä: Aki Rautava
Paikka: Los Cahorros, Sector Palomas 1

Vuori: Mulhacén (3483 m), Sierra Nevada Kuvassa: Perttu Ollila ja Turun sinappi

Meri Kyö

kylminä talvinakin. Ovet ja ikkunat pitää ostaa Granadasta, mutta kaikki muut osat voi vaikkokiskoa ylös Río Monachilista.

Jokilaaksossa kun ollaan, niin päällyslaudoiksi ja kattopalkkeiksi on tarjolla eukalyptusta tai poppelia. Kattopalkkien päälle askarrellaan mahdollisesti ruokomatto villistä espartoheinästä ja risuista. Hienostumattoman tallimaisen rakennuksen päälle sivellään tuhti kerros launaa, öljyistä liejua, jota tihkuaa maaperästä. Lopuksi kokonaisuus kalkitaan viilentävän ja desinfiävän valkoiseksi ja hieman epävieraanvaraisesti pihamuurien jähmettyvään kalkkiin asetellaan lasinsiruja. Köysi niskassa tämän kaiken viehättävää yksinkertaisuutta tarkastellessani teen suunnitteen sitä, millä perustelin opinahjolleni reissua Granadaan: mukamas tutkin berberien vaikutusta andalucialaiseen arkkitehtuuriin. Mutta ehkei huijaus ollutkaan niin suuri.

Naturaleza

Tie muuttuu poluksi. Nyt viimeistään autoilijan on etsittävä nelipyöräiselleen paikka tässä maailmassa, jossa kyntötöistä palaavat muulit ovat arvoasteikossa paljon autoja korkeammalla. Lähdän seuraamaan acequiaa, kastelukanavaa, ja missään kokonaan Los Cahorrosin rotkon syhdyttävän sisääntuloväylän. Pääsenpähän sen sijaan paljon vedenläheisemmin todistamaan ikivanhan kastelujärjestelmän yksinkertaisen toimivuuden. Järjestelmä kuljettaa Sierra Nevada huippujen sadealueelle sataneen veden pohjaviesikerroksen ja alempien rinteiden jokien kautta kastelukanaviin, sitten loivassa kullmassa mautiloille. Asiasta on hieman erimielisyyttä, mutta veikkaan että tämäkin Granadan seudun erityispiirre on maureilta peräisin. Joka tapauksessa Granadan alavuoriston sadat, vettä suurella hävikillä maahan tihkuttavat acequia-kilometrit ovat vastuussa vuorenrinteillä vihertävistä lehivistönuhoista ja ylipäänsä maiseman kauneudesta.

Los Cahorrosissa kauneus on myös aivan nenän edessä, kastelukanavaa vierustavan polun kello- ja sormustinkukissa, acequia-tunneleissa, joiden lepakko- ja yökkösyhdyskuntiin vesi pii-

loutuu hetkeksi. Cahorros ei suotta ole osa luonnonpuistoa, joka tunnetaan myös nimellä Joya Botánica de Europa floransa ja faunasensa monimuotoisuuden ja ainutlaatuisuuden vuoksi.

Entusiasmo

Ylitettyäni joen huteraa, tyhjän päällä roikkuvaa kastelukourua pitkin ja taisteltuani tieni läpi läpipääsemättömän okakasvien viidakon pöllähden märkänä ja haavaisena Cahorrosin sydämeen. Edessäni on rotkon maineikas 100-vuotias ehostettu riippusilta. Joki putoaa dramaattisesti betonisen rakennelman päältä ja pitää vieressä olevan kiipeilyseinän, Sector Eróticon tunnelman aina hieman kosteana. Sillan jälkeen rotko kapenee varjoisan viileäksi. Liikkuminen olisi tästä eteenpäin joessa kahlaamista, elleivät utterat työmiehet olisi rakentaneet pientä reunusta, jolla kävellä – ja varmistella kiipeilijää. Viimeistään tässä kohtaa, seistessäni uhkean Sector Diabólicoon juurella, rakastun kotikalliooni. Kuvittelen ohimenevän hetken Etelä-Suomen loskaista viidettä vuodenaikaa ja katson taas ympärilleni. Paratiisi.

Los Cahorros on yksi Espanjan historiallisimmista vapaakiipeilyalueista. Ensimmäiset vapaakiipeilyntoilijat alkoivat reitittää sitä jo 1970-luvun alussa, kun kiipeily tuotiin "alás" Sierra Nevada kolmetonnisten pohjoisseiniltä. Cahorros oli laboratorio nuorukaisille Antonio J. Herrera ja Manuel del Castillo, jotka kanjoniin varustelemillaan reiteillä liputtivat uudenlaisen kiipeilyn puolesta. Tästä Granadan provinssin kuninkaallisimmasta kiipeilypaikasta sanotaan, kenties sen omalaatuisten vaikeusasteisiin viitaten, että sitä joko vihaa tai rakastaa. Minä valitsen jälkimmäisen ensimmäistäkin reittiä vielä kiipeämättä.

Graduación

Yhdeksän kuukauden kuluttua käyn Cahorrosissa viimeisen kerran, jäähyväiskiipeilyllä kiitollisin mielin. Olen kiivennyt leijonanosan joki-

opastanut kaikkiaan seitsemän Suomesta vierailulle tullutta köysimatkaillijaa granadalaisen kiipeilyn saloihin. Cahorrosin greidien konvertoinenkin sujuu niin luonnikkaasti, että tuskatumisilta vältytään. Cahorrosin V+:n vastine on 6a/a+, 6b+:n 6c+/7a ja 6c+:n hyvin tarkkaan 7b, kun taas Cahorrosin 7b on suunnilleen 8a. Minulla ei ole hajuakaan, mitä yleisandaluciaista greidiä vastaisi Cahorrosin 8a. Tuommoisia käsittelemättömyksiä löytyy pari, kummatkin Eras-sektorilta, joka muuten on loistava aurinkoinen (talvi)sektori kahden kp:n 75-metrisine reitteineen. Suurin osa Cahorrosin reiteistä on sexto gradoa paikallisella greidauksella tarkoittain reittejä tasolla 6b – 7b.

Oma sektorien valintani on edennyt reittitarjonnan mukaan helpommista asteittain vaikeampiin täysin lämpötilalliset seikat sivuuttaen. Cahorrosin sisäänkäyntiä lähinnä olevan 60-metrisen Palo-sektorin kolmisenkymmentä reittiä olen topoon merkittyjen päivämäärien mukaan kiivennyt marras- ja joulukuussa, vaikka topo nimenomaan opastaa tämän sektorin olevan muy frío para el invierno. Nuo ohjeet on tietenkin sanellut paikallinen sensitiivisyys. Pohjolan poikayllä kiipeää kaksi pakollista lämpöireittiään tunnottomin sormin ja sitten, saatuaan koneen käyntiin, fläsyttää komeasti ankkuriketjulle paikallisten kiipeilijöiden poltellessa raukeina porroa kanjonin aurinkoisemmalla puolella.

Sectores

Kiipeily Los Cahorrosissa on enimmäkseen teknistä, enemmän tai vähemmän tasaraskasta kikkailua pystysuorilla harmaa- ja punakalkkipinoilla. Tarjolla on myös jyrkkiä reittejä, eritoten Sector Diabólicolla, jota monet pitävät Cahorrosin kiinnostavimpana sektorina. Sektori alkaa lajitelmalla hienoja kuutosen släbejä, mutta kaa-reutuu sitten vaikuttavan geometrisesti 30-metristen hänkkireittien crescendoksi. Diabólicolla kannattaa kiivetä vaikkapa Apache (n. 7a) ja kasvainmaisista tufia täynnään oleva Avalon (n. 7b). Köyden alas vetäminen, ilman että se putoaa jokeen, vaatii hieman järjestelyjä. Toinen hankkävää alue Cahorrosissa on Palomas-sektori-

Enamorado de Granada

Vietin akateemisen vuoteni 2001-2002 Granadassa, Andalucian helmessä, pääasiassa kiipeilemällä Sierra Nevada alavuoristossa ja provinssin hienoimmilla kallioilla. Tuliaiseksi kotiin toin merkillisen kaukokaipuun ja käänteisen koti-ikä-vän. Suomen talvi on sitemmin tuntunut perustavalla tavalla väärältä. Tämän Granadan kiipeilyesittelyn maalailevassa kirjoittamisessa on myös henkilökohtainen taso. Muistelun kautta etsin luontoa, johon voisin liittää henkilökohtaiset merkitykset puhtaimmillaan, eräänlaista tottaisen läsnäolon ja eksistenssin alkua. Päädyn yhä rajatumpaan idylliin, jossa halun valitsema rajattu luonto on kiipeilijää ympäröivä kohtumainen Los Cahorrosin rotko, totaalisen läsnäolon maisema. Nuori suomalaismies tammikuussa granaattiomenan makua muistelemassa ei ole muuta kuin esimerkki ihmisen erheellisestä alkuperän etsinnästä. Surumielistä ja jotenkin epäonnista. Mutta kokemuksen tunnistaminen ja jakaminen voi olla arvokasta. Ja jos ei olekaan,

niin ainakin esitellyt kalliot ovat hienoja. Rakkaudesta tapiaan, niihin suurin punaruskeisiin kalkkikiviseiniin.

Los Cahorros

Pueblo

Kahdeksan kilometriä katkonaista ja kurvailtavaa bussikytyä. Matka Monachiliin, yhteen Granadan pienistä vuoristokylästä on puoli-ilmainen, vuoden 2001 taksan mukaan 70 pesetaa. Harmittelen, ettei Sierra Nevada huippuja enää näe 792 metrin korkeudella sijaitsevasta Monachilista. Ilmeisesti ollaan jo liian lähellä, enää kävelymatkan päässä Manner-Espanjan katosta. Pompautan rinkan selkään, rullaan Sólo Aventura -nimisestä outdoor-liikkeestä ostamani topon tötterölle ja aloitan 45-minuuttisen lähestymismarssin kohti tulevaa kotikalliotani.

Sivuutan kokonaan Monachilin pronssikautisen nekropolin ja Nuestra Señoran

Reitti: Climbing in the rain (n.7b) Kiipeilijä: Perttu Ollila Paikka: Los Cahorros, Sector Casilla

Puto amo (7a+) Perttu Ollila, Cogollos Vega, Sector Cadillac

Placa Carlos, 1. kp (n. 6b), Elias Honka-Hallila Los Cahorros, Sector Eras

en muodostama kokonaisuus. Paikka on varsinainen herrankukkaro, suojassa tuulelta ja katseilta. Telttailu Cahorrosissa on kiellettyä – kylästä saa majoitusta ja 10 kilometrin päässä on leirintäalue – mutta poissa silmistä on poissa mielestä. Otollisin paikka luvattoman leiriytymisen harrastamiseen on kenties Palomas-sektorien ympäristössä. Matkaa Sierra Nevadan hiihtokeskukselle kertyy näiltä Cahorrosin etäisimmiltä sektoreilta vajaa 25 kilometriä.

Viileimpien päivien sektoreiksi fiksi valitsee joko Eraksen tai Casillan. Edellisen veny-

tetyistä kaksipitsisistä täyttä sisältöä tarjoavat mm. Enano Patoso (n. 6a+) ja Placa Carlos (n. 6c), mutta hyviä valintoja ne ovat kaikki tynni. Sadepäivänäkään ei kiipeilyä tarvitse täysin luopua, tosin vaihtoehdot ovat kohtuullisen vähissä ja sijaitsevat Casilla-sektorin kattojen alla. Suositeltavin sadepäivän ratto lienee ikuiva ja sen mukaisesti hieman pölyinen Climbing in the Rain (n. 7b). Eniten multi-pitch-fii- listä saa varjoisalta Tacos-sektorilta. Tacoksen pitkien reittien antoisimpiin kuuluu mm. kolmipitsinen Vampiro (n. 6b+). Fiksattu kama Los Cahorrosin reiteillä vaihtelee historialli-

simpien reittien puukepeistä ja hyväkuntoisista haoista uusimpien tekeleiden kemiallisiin pultteihin. Yleisimpiä väliankkureita ovat kuitenkin porapultit tyyppiä M-10 ja M-12. Luonnollisesti varmistettavaa kiipeilyä on melko vähän, suositeltavimmin Palo-sektorilla, ja näissäkin reiteissä on kruksissa yleensä jonkin sortin fiksattua kamaa.

Otras escuelas

Los Vados

Pitkän aikaa granadalaisen kiipeilyn historiasa aktiivisuus keskittyi Los Cahorrosin kanjoniin. Urheilukiipeilyn ekspansio vaati kuitenkin lisää alueita. Granadan provinssin piitsille Costa Tropicalille johtavan tien varrella, sokeriruokopiantaasien täyttämässä maisemassa on yksi ylväs yksityiskohta: Guadalfeo-joen vierestä kohoava 200-metrinen Azud de Vélez. Kiipeilijöiden keskuudessa paikka sai nimen Los Vados, ja siitä tuli granadalaisen vapaakiipeilyn seuraava suuri näyttämö. Los Vadoksen yhden kp:n sektorit tarjoavat tätä nykyä urheilullisia haasteita vuoden kylmimmille kuuksille. Näillä reiteillä, joiden greidien skaala ulottuu hyvin tasaisesti 6a:sta Eclipse de vidaan (8b+), paidaton kiipeily on kunniaansa reitin vaikeusasteesta riippumatta. Alueella siirryttiin ”ranskalaiseen” greidaamisen, joten Los Cahorrosista tuttu vaikeusasteiden konvertointi ei ole tarpeellista.

Ehkä Los Vadoksen suurin anti vierailijalla ovat Pared de la Virgenin 130-200-metriset multi-pitchit kesäiseen aikaan. Yksi on ylitse muiden: Orión (6c+), ilmeinen luolien reunustama linja keskellä Neitsyen seinää. Oriónin kehkeytyminen nykyiseen muotoonsa alkoi, kun Francisco Fernández päätti vapauttaa tuon provinssin suuriin klassikoihin lukeutuvan reitin. Nykyisen 6-pitsisen ilmeensä 200-metrinen komistus sai, kun Eduardo F. Hermoso ja Antonio Moreno antoivat sille urheilullisen muodon alusta loppuun. Los Vados sijaitsee 58 kilometriä Granadasta etelään, aivan N-323-tien varrella. Tämä sijainti ei tarkoita kuitenkaan vain erinomaista saavutettavuutta, sillä bussit eivät tuossa kohtaa pysähdy ja autolla tullessakin täytyy varoa tekemästä liikennettä vaarantavia manöövereitä.

Naranjito y Loja

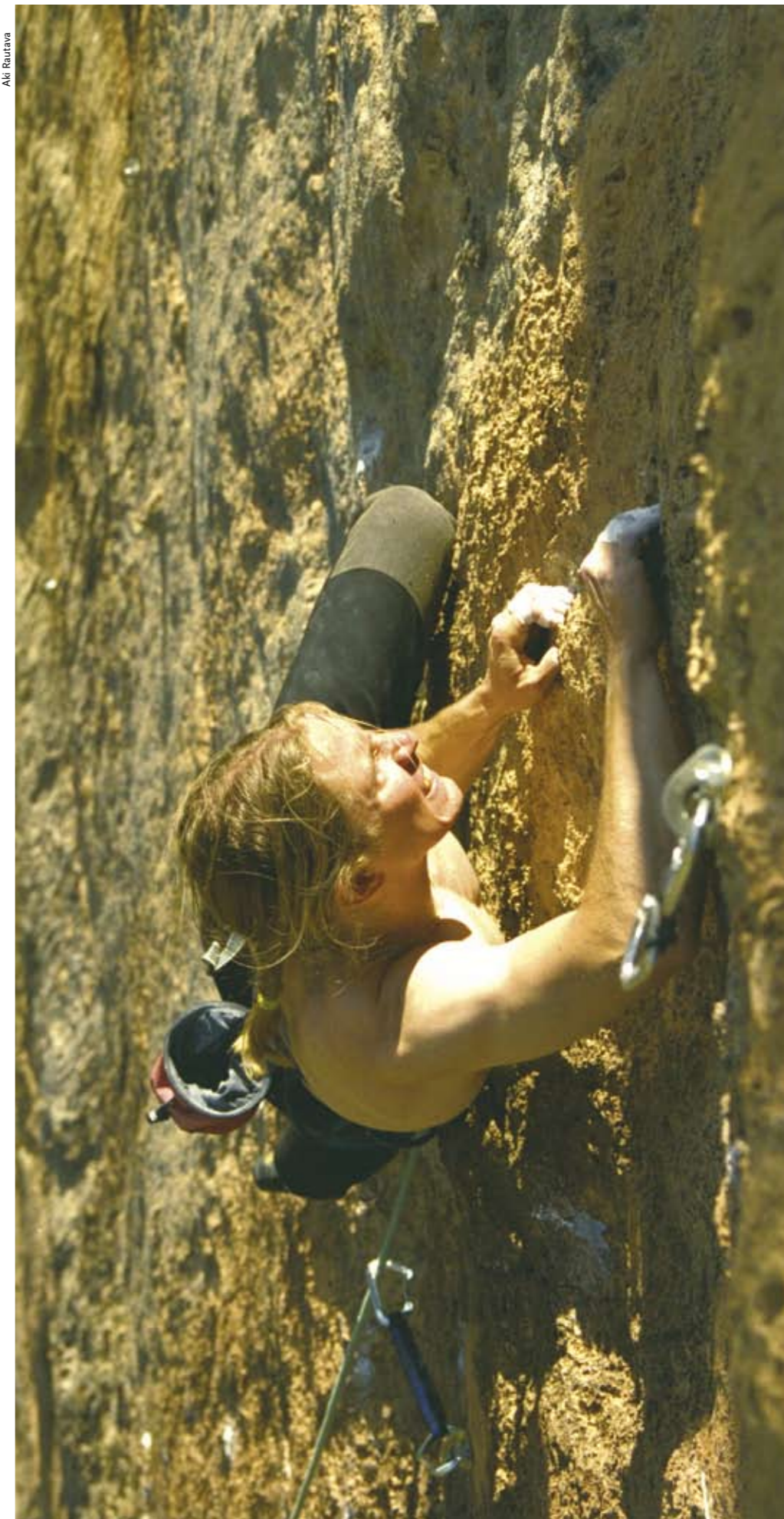
50 kilometriä Granadasta itään on unohtamattomien panoraamamaisemien kiipeilykohde, Peña Cabrera, tuttavallisemmin El Naranjito. Oranssiin viittaava lempiniemi tulee siitä, että tuon Sierra de Huétorin luonnonpuistossa 1500 metrin korkeudella sijaitsevan kallion keskimäinen muuri on yhdennäköinen Espanjan big wallin Naranjo de Bulnesin kanssa. Näkymä Naranjitolta vegan, tasangon, yli ohjautuu suorastaan kiipeilyä häiritsevän upeas-

ti Sierra Nevadan kolmeen korkeimpaan huippuun, Mulhacéniin (3483), Alcazabaan (3366) ja Veletaan (3386). Kivi on täysin kompaktaa kalkkikiveä ja eteläiset sektorit ihanteellisia talviseen aikaan; telttailu on sallittua ja – vaikka kaiken yläpuolella ollaankin – Diezman kylästä saa kaiken tarpeellisen. Jos ei itse jaksa kokkailla, voi aina käydä kylän baareissa tapaskierrokselle tai pyytää annoksen vahvaa ja miehistä perusruokaa papas a lo pobrea, köyhän miehen perunoita. Se sisältää vahvanmakuisia kasviksia maailman parhaassa oliiviöljyssä käristettyinä ja on siten oiva maalaiskeittöön vaihtoehto kasvissyöjälle. Kasviksen käsite on tunnetusti hieman hankala, ja siihen kuuluu Granadan ympäristön pikkukylissä niin kanaa kuin tonnikalaakin.

52 kilometrin ajo provinssin pääkaupungista länteen tuo Lojan kaupunkiin. Granadasta tultaessa näkee ensin itse kaupungin ja San Gabrielin kirkon, kalliot vasta kun on noussut niiden juurelle. Sen sijaan Málagasta tultaessa kalliot näkyvät korkealla ”kammattujen” oliivipuuviljelmien yläpuolella. Ensivilkaisu ei ehkä tee vaikutusta, mutta totuus paljastuu viimeistään sektorien Zorreras altas ja Zorreras bajas alla. Erinomaisia hankkavia reittejä värikkäällä kalkkikivellä, hieman teknisemmin poketeilla tai hyvin pumpaavana tufapainina. Reittejä on noin 150, ja seitsemäs vaikeusaste jakaa tarjonnan melko tarkasti kahtia. Kenties kiinnostavamman alemman massiivien reiteistä pitää kieltäytyä tammi- ja toukokuun välisenä aikana. Linnut pesivät tuolloin isoimmissa poketeissa. Lojasta ei ole enää pitkä matka Málagaan provinssiin kuuluvalla Archiconan nimiselle areenalle. Jos ei muuta tekemään, niin ainakin katsomaan, miltä näyttää Bernabé Fernándezin Orujo (9a+), ensimmäinen tuo vaikeusasteen ehdotus näillä leveysasteilla.

Alfacar y Cogollos Vega

Kohtuullisen lempeä ja autolla helposti saavutettava kiipeilyalue on Granadaa lähellä oleva Alfaccarin kylä. Tämäkin alue kuuluu Sierra de Huétorin luonnonpuistoon ja on aivan lähellä paikkaa, josta Río del Oro saa alkunsa. Seinät ovat muovautuneet sellaisiksi, että kuutosvaikeusasteen kevyemmästä päästä pitävälle kiipeilyä on mittaamattomasti. Alfaccarissa kuuluu, jos tarkkaan kuulostelee, alueen kiehto- va ja kivulias historia. Kylän nimen etymologia paljastaa arabien jäljet Granadassa: tierra de alfareros, pottimaakarien maa. Lisäksi Alfaccar on paikka, jossa Granadan suuri poika, runoilija Federico García Lorca murhattiin. “¡Muera la inteligencia! ¡Viva la muerte!” Yhdestä 20. vuosisadan merkittävimmästä runoilijasta ja dramaturgista tuli näin yksi Espanjan sisällissodan kuuluisimmista uhreista. Joka tapauksessa kiipeily Alfaccarissa on hyvää ja näkymät Granadan yli majesteettiset. Jos kaipaa vielä

Bicho raro (7b+), Perttu Ollila, Cogollos Vega, Sector Cadillac

Teknoaminen (tekninen kiipeily)

Kalliota edetään käyttämällä itse samalla asetettavia tai fiksattuja varmistuksia etene-
misen apuna eikä pelkästään varmistuksi-
na. Kehon paino on varmistusten varassa.
Apuvälineinä naru- tai slingitikkaat, daisy
chainit (säädettävät slingit), fifi-koukku.
A-tyylin teknoamisessa halkeamiin vasa-
roidaan hakoja, peckereitä, copperheadeja
yms. Kliinisti eli C-tyylillä teknottaessa var-
mistukset asetetaan ilman vasaraa.

Tuplaköydet (puoliköydet)

Tuplaköysien edut ovat kahden köyden pie-
nempi leikkautumisriski, pidemmät las-
keutumiset ja half-tyypillä monimutkai-
semmat varmistuslinjat.

Tontti

Äiti maa kaikessa ystävällisyydessään tai
epäystävällisyydessään. Tulla tonttiin eli
tehdä kraateri.

Topo (reittiopas)

Toppaus

Viimeiset muovit reitin päälle eli toppiin
pääsemiseksi.

Tricam

Kiilattava ja kammettava, tripod-muotoiltu
kevytmetalliosia nauhalenkin päässä. Moni-
käyttöinen varmistusväline halkeamiin ja
poketteihin.

Trädikiipeily (luomukiipeily)

Traditionaalista kiipeilyä luonnollisin varmis-
tuksin. Luonteenomaisinta kiilojen, frendien
yms. asettaminen kiivetessä varmistuksiksi
kallion halkeamiin. Trädikiipeilyä ovat yhden
pitchin haasteet, seikkailulliset multi-pitchit
ja big wall -reitit. (Vs. sporttikiipeily)

Tubular

Latteaa, vahvaa ja sisältä onttoa nailonnauha-
lenkkiä.

Tunnelinäkö

Ilmiö jossa kiipeilijä ei osaa katsoa vasemmal-
le tai oikealle eikä siten löydä ratkaisua reitin
ongelmakohtaan.

Tuplaköydet (puoliköydet)

Yleensä 7,9 – 9 mm, murtolujuus erikseen
1200 – 1600 kg, yhteenlaskettuna 2400 –
3200 kg. Tuplaköysien edut ovat kahden köy-
den pienempi leikkautumisriski, pidemmät
laskeutumiset ja half-tyypillä monimutkai-
semmat varmistuslinjat. Kaksi tyyppiä: Half
rope ja twin rope. Half-tyypin päässä on mer-
kintä UIAA ½. Klipataan vuorotellen sul-
kurenkaisiin tai varmistuslinjasta riippuen.
Twin-tyypin päässä on merkintä UIAA ja
kaksi toisensa leikkaavaa ympyrää. Molem-
mat köydet klipataan kaikkiin sulkurenkai-
siin.

Undercling (anderi)

Hyvä ote, ellei olisi ylösalaisin. Tartutaan
kämmenet ylöspäin.

Vapaakiipeily

Kiipeäminen käyttäen vain käsiä, jalkoja ja
kallion luonnollisia otteita. Köyttä ja varmis-
tuksia käytetään vain turvaamaan putoami-
nen, ei auttamaan etenemistä. (Vs. teknoami-
nen)

Vapauttaa

Kiivetä teknoreitti ensimmäisen kerran
vapaasti ja puhtaasti.

Vertti

Pystysuora, vertikaali

Zero

Wild Countryn miniatyyrikokoinen
frendi.

Zipperi

Kiipeilijän pudotessa varmistukset repeävät
irti yksi toisensa jälkeen, alazipperissä alhaal-
ta ylöspäin ja yläzipperissä ylhäältä alaspäin.

Äiti

Iso kahva. Usein pillossa ja tulee esille,
kun sitä eniten tarvitaan.

Tuoteuutuudet

Trango on uusi tuotemerkki Suomen markkinoilla,
Trangon uutuustuotteita:

CINCH

Uuden sukupolven varmistuslaite. Syöt-
tää köyttä nopeasti, takaa pomminvar-
man lukkiutumisen. Suunniteltu urheilu-
kiipeilyyn ja yläköysikiipeilyyn single-köy-
sillä. 9.4-11mm köysille. Paino 170g.

HEADLESS MADAME HOOK

Madame Hook on saatavissa suoralla, sekä käyrällä kä-
siosalla. Kaiken lisäksi käsiosan voi vaihtaa. Leasheilla
tai ilman, päätä itse.
Trangon kotisivut www.trango.com
maahantuoja www.freeheels.fi

BOREAL PIRAÑA

Borealin uutuustossu Piraña on FS-Quattro
pohjakumilla varustettu nauhatossu. Sopii kai-
ken tyyppiselle kivelle ja kiitos uuden kantapään
muotoilun, myös vaativimmille bouldereille.

SUPERFLY

Superfly on maailman kevyin täysikokoinen
karabiini. Lankaportillisen painaessa juuri alle
30g ja on kuitenkin kestävä, 24kN. Superfly
on saatavissa lankaporttisenä, suoralla ja käy-
rällä portilla, sekä ruuviporttisenä.

Lähetä tilauskuponki Suomen Kiipeilyliiton materiaalimynttiin:

Kiipeilylehden tilaushinta 16 €/vuosikerta, sisältää 3 irtonumeroa.

Uusi tilaus Tilauksen uusiminen

Sukunimi	Etinimi
Jakeluosoite	
Postinumero	Postitoimipaikka
Sähköposti	Puhelin
Maksajan osoite, jos muu kuin lehden toimitusosoite	
Sukunimi	Etinimi
Katuosoite	
Postinumero	Postitoimipaikka
Sähköposti	Puhelin

Lisäkulut ulkomaille postittamisesta: 5 €/vuosi

Tilauksesta lähetetään lasku kotiin postitse. Kiipeilylehti postitetaan ilmaiseksi Suomen Kiipeilyliiton jäsenseurojen jäsenille. Halutessasi liittyä paikalliseen seuraan, katso seurojen yhteystiedot www.climbing.fi.

SLU-lajipalvelutoimisto

Radiokatu 20, 00093 SLU

ARCTERYX ACRUX 40L -REPPU

Acrux on täysin uutta repputeknologiaa. Acrux on erikoiskestävästä komposiitti-kankaasta AC2-teknologialla valmistettu reppu. Repun rakenteet ovat suurelta osin laminoituja, minkä ansiosta hajoamisalttiiden tikkausten ja saumojen määrää on saatu vähennettyä huomattavasti. Sh. (suositushinta) 298 €, www.arcteryx.com

PAD JOKER -VIISTOPADI

Kaksiosainen uutuuspadi jonka taitoskohdassa ei nilkka enää nyrjähdä. Jokerin taitoskohta on viistetty 45-asteen kulmaan, minkä ansiosta patjan keskelle ei jää enää tyhjää koloa. Koko 140x100x10 cm. Sh. 208 € - www.pad.cz

BLACK DIAMOND C3 -PIKKUKAMUT

C3:ssa on keskimäärin 30% perinteisiä kolmi- tai nelileukaisia frendejä kaapeammat leuat. Patentoitujen, kapeiden leukojen etuna on, että ne istuvat huomattavasti paremmin ohuisiin ja pinnallisiin halkeamiin. Sh. 98 €/kpl - www.bdel.com

ARCTERYX ALPHA SL -KUORET

Alpha SL -sarja on suunniteltu tarjoamaan vankkaa, mutta samalla kevyttä ja hyvin pakkautuvaa suojaa koviin olosuhteisiin. Arcteryxin tilava Storm Hood-huppu, on suunniteltu toimimaan myös kypärän kanssa. Kuorissa on Gore-tex® Paclite® -kalvo. Sh. Jacket 298 €, Pant 215 € www.arcteryx.com

KAYLAND GERONIMO -LÄHESTYMISKENKÄ

Kestävä kenkä joka on suunniteltu erityisesti vaikeille poluille ja vaativaan vaellukseen. Kaylandin miellyttävä lesti ja Geronimon Hexagon-pohja takaavat hyvän pidon kaikissa olosuhteissa. Sh. 109 € - www.kayland.com

KIIPEILYLIITON JULKAISUJA

Suomen kalliokiipeilyopas 2003

Kirja esittelee yksityiskohtaisen reittikartaston joka kattaa koko suomen kiipeilykalliot. Kirja sisältää kiipeilyn historiaa, ajo-ohjeet kiipeilypaikkoihin ja yksityiskohtaista faktaa kalliosta ja reittien ominaisuuksista. Myynnissä jäsenseuroilla, SKIL-toimistossa ja hyvinvarustetuissa kiipeilyliikkeissä hintaan 35 €.

2. painos!

Kiipeily-lehti

Lehti ilmestyy kolme kertaa vuodessa ja se jaetaan maksutta Suomen kiipeilyliiton jäsenseurojen henkilökäyttäjille. Muille tahoille tilaukset:eva-liisa.aunio@climbing.fi Irttonumero 6 €, vuoden kestotilaus 16 €. Mediakortin saa osoitteesta www.climbing.fi.

Kiipeily – Harjoittelu ja valmennus

Suomen Kiipeilyliiton Kiipeily-sarjaan kuuluva "Harjoittelu ja valmennus"-kirja on tarkoitettu kiipeilyn aktiiviharrastajalle sekä myös vasta-alkajille. Kirja opastaa sinua niin systemaattisen kiipeilyharjoittelun aloittamiseen kuin kilpailutavoitteiden saavuttamiseen. Kirja on saatavilla hyvinvarustetuista kiipeilyliikkeistä, Suomen Kiipeilyliiton toimistosta ja jäsenseuroilta hintaan 20 €.

2. painos!

SEINÄKIIPEILY

Seinäkiipeily-kirja antaa yleiskuvan seinäkiipeilystä, auttaa aloittelijaa turvalliseen alkuun ja tukee jo kiipeilyä harrastaneen turvallista toimintaa. Kirja toimii myös oppimateriaalina kiipeilykoulutuksessa.

Suomen Kiipeilyliiton julkaiseman kirjan kirjoittajat Rauno Arasola ja Jari Koski ovat aktiivikiipeilijöitä ja he ovat toista kymmentä vuotta olleet kehittämässä Kiipeilyliiton koulutusjärjestelmiä ja toimineet kouluttajina ja luennoitsijoina lukuisilla kursseilla ja koulutuksissa. Rauno Arasola on Suomen Kiipeilyliiton koulutusvaliokunnan pitkäaikainen puheenjohtaja, seikkailukasvatuksen opettaja ja kestävyyslajien valmentaja. Jari Koski on Suomen Kiipeilyliiton toiminnanjohtaja ja KIIPEILY-lehden päätoimittaja. Kirja kuuluu Suomen Kiipeilyliiton julkaisemaan KIIPEILY-kirjasarjaan.

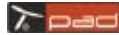
Kirjan aiheita:

- kiipeilyn eri muodot
- turvallisuus
- kiipeilijän perusvarusteet
- tekniikka
- harjoittelun alkeet
- solmut ja paljon muuta!

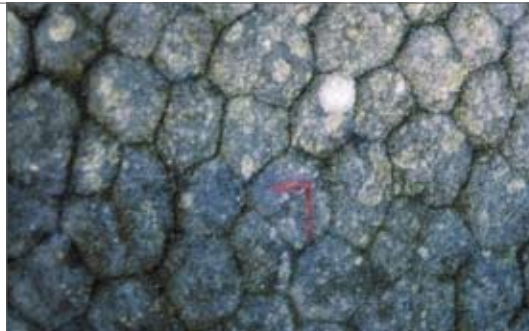

Camussa paistaa aina aurinko!

PAD Fatman

Hyvin pakkautuva kolmiosainen unelma tiukkaan metsään tai pieneen takakonttiin. Koko 150x100x9 cm. 208 €

Mad Rock Hooker

Expertin yleistossu sekä bouldereille että pidemmille köysi reiteille. 102 €

Kayland Arya Low

Keski-Euroopassa suosittu vaellusjalkine kaupunkiin ja metsiin. Paino 350g. 99 €

PAD Joker

Uutta suunnittelua! Viiston taitoskohdan ansiosta patjojen välinen tyhjiö on nyt täytetty. Koko 140x100x10 cm. 198 €

Mad Rock Loco

Bouder-tossu joka toimii listoilla ja hookeissa etenkin jyrkillä linjoilla. Kevättarjous 98 €!

Kayland Contact 1000

Kestävä vaelluskenkä, joka istuu suomalaisen jalkaan kuin nakutettu. Kaylandin suosituin malli. Event®-kalvo. Paino 750 g. 199 €

Black Diamond Dropzone

Erinomainen padi alle viiden metrin bouldereille. Koko 104x120x9 cm. Kevättarjous 198 €

Mad Rock Mugen

Yleiskenkä joka näyttää tehonsa sekä bouldereilla että pidemmillä reiteillä. 95 €

Kayland Vertigo High

Korkeavartinen kevyt vaelluskenkä, jonka nauhoitus on suunniteltu erityisesti tarkkuutta vaativiin maastoihin. Event®-kalvo. Paino 600g. 109 €

CAMU Simonkatu 9, 00100 HELSINKI
Puh. (09) 278 1420 www.camu.fi